

HLAS NÁRODA

"Vy reprezentujete
ve svobodném světě vlast.
Vlast potřebuje lásku a pomoc.
Buďte svorní!"

"Ten svorný Bůh požehnává."
JOSEF KARDINÁL BERAN,
arcibiskup pražský.

(VOICE OF THE NATION)

Tel.: (312) 762-2044

Udržení českého vědomí, řeči
a novin v Americe žádá osobní
oběti a nadšené spolupráce
každého z nás.

Cena: 50 centů

Second Class Postage Paid at Chicago, Ill.

Return Postage guaranteed, Chicago, Ill. 60623

Roč. (Vol.) IX. — Číslo (No.) 7.

Sobota (Saturday) 11. února (February) 1984

„Boj komunistů s náboženstvím v ČSSR je součástí každodenního třídního boje.“

V prosinci 1948 byla schválena na valném shromáždění Organizace spojených národů Všeobecná deklarace lidských práv. Nyní - po 35 letech - ji čs. „Zemědělské noviny“ označily za jeden z nejvýznamnějších počinů mezinárodního společenství; především proto, že v ní byla poprvé v historii formulována lidská práva v moderním, univerzálním pojetí. V těchto novinách se dále výslovně praví:

„Nemáme se za co stydět. Vždyť všechna základní ustanovení Všeobecné deklarace jsou zakotvena v naší ústavě a právním řádu. Je nesporné, že právě mezinárodní charakter a platnost lidských práv jsou dnes záležitostí navýsost aktuální. Lidská práva u nás nebyla, nejsou a nikdy nebudou abstraktním pojmem.“

Potud Zemědělské noviny. - Kromě jiných svobod a práv je zakotvena nejen ve Všeobecné deklaraci a v Helsinské dohodě, nýbrž také v ústavě republiky náboženská svoboda takto: „Každý občan může vyznávat jakoukoliv náboženskou víru i provádět náboženské úkony.“ Nikdo tedy není oprávněn porušovat platné zákonné předpisy a přijaté mezinárodní dohody, o nichž zde byla řeč a omezovat zaručená práva a svobody různými represáliemi proti občanům, kteří projevují i navenek náboženskou přesvědčení slovem či skutkem.

Jak tomu je v komunistickém Československu ve skutečnosti? Dodržují politické a ostatní orgány státu, k čemu je zavazují přijaté mezinárodní dohody a litera státní ústavy? Respektují lidská práva a základní svobody občanů, tedy také náboženskou svobodu? Bohužel, náboženská svoboda je od února 1948 vystavena útlaku zpolitizované policie, soudů, státně najatých „mlátílů“ a všudy přítomné

sociální diskriminaci, jako v málokterém jiném komunistickém státě. Boj proti náboženství se vede nejrůznějšími prostředky. „Třídní mír se nekoná“ - hlásají dále komunistické noviny. A útočí na ty, kdo jsou pro klidné, mírumilovné soužití s křesťany a pro rozumný dialog s nimi; kdo zastávají názor, že křesťanství je důležitý kulturní - historický činitel, s nímž se musí počítat, neboť představuje nedílnou součást našich kulturních a národních dějin, duchovní a mravní hodnoty, z nichž lidé čerpají posilu a správnou orientaci pro život všedního dne, na ty všechny padá dnes zuřivý hněv strany a její policie. Četné články věnují zvýšenou pozornost náboženskému životu zvláště na vesnici; nelíbí se jim, že věřící mají dosud převahu mezi venkovským obyvatelstvem. Někteří propagandisté si to vysvětlují tím, že tradice a zvláštnosti vývoje české i slovenské vesnice souběžně s charakterem práce uprostřed přírody vytvořily na venkově vhodné podmínky pro náboženské ideje a pro vliv církve na mentalitu „prostého lidu.“

„Boj s náboženstvím“ - jak napsala Tribuna - „je součástí každodenního třídního boje.“ Třídní mír se tedy opravdu nekoná. Proti komu se má vést ten každodenní třídní boj? Vždyť v ústavě se uvádí a často se to zdůrazňuje i v novinách, že u nás už existují jenom sociální třídy, které se navzájem doplňují a podporují: dělníci, rolníci a pracující inteligence! A ti přece - jak často slyšíme a čteme - tvoří nerozborný celek, který představuje základ státu. Proč se tedy má vést každodenní třídní boj proti jejich náboženskému přesvědčení? Nesnášenliví vyznavači třídního

(Pokračování na str. 5)

Takto chodili u nás v zimě dříve do kostela, když prý ještě byli v zajetí náboženských pověr.

Avšak „vědecký marx-leninismus je z náboženského jha osvobodil.“ vrátil jim radost ze života, a tak místo do kostela chodí dnes za komunismu mladí vesničané lyžovat.

Tyto obrázky z padesátých let „historických protikladů“ o tom, že „komunismus je pokrok“ - a že po staru se žít nedá, už sice většinou z komunistických časopisů zmizely, ale marxistický režim nepřestal považovat náboženství za „opium lidu.“ a najednou má z něho strach. Proto je potlačuje, ale má to marné.

Pravidelné české bohoslužby jsou každou sobotu
v 6:15 hod. večer v kostele Panny Marie Svatohorské
V Ciceru, Ill. - 2414, S. 61st Ave.

Sloupek informací

**o hospodářském rozvoji i stagnaci,
pokroku i zpátečnictví dnešní Indie,
která má – po Rudé Číně –
největší počet obyvatel na světě.**

□ **Nejmodernější technika a pokrok vedle největší zaostalosti a bíd.**

Indie je vedle nepopsatelné bídý milionů svých obyvatel v některých oborech ale také zároveň velmi pokročilou zemí. U města Bombay se při pobřeží těží ropa ve velkém množství podle nejmodernějších metod. Město Bangalore, ležící o 500 mil jižněji, je střediskem nového indického vesmírného programu. Nedávno se tam konala mezinárodní konference o kosmických paprscích. Z blízkého vesmírného ústředí Hassan indiští vesmíroví inženýři obsluhují komunikační družici „Insat I-B“, umístěnou v minulém létě ve vesmíru americkým vesmírovým letadlem Challenger. Indiští vědci chtějí užít této družice k zlepšení indického telefonního systému, k získávání spolehlivějších předpovědí počasí a k vysílání učebních programů do indického venkova, kde asi 75 % lidí je dosud negramotných. Největším úspěchem indické vědy je modernizace zemědělství v severozápadním úrodném státě Punjab, kde byla úspěšně provedena „zelená revoluce.“ Zemědělství tohoto

státu bylo zmodernizováno podle amerického vzoru pomocí nejmodernějších zemědělských strojů, všeobecným užíváním umělých hnojiv i užitím vědecky zušlechťených a vysoce výnosných druhů obilí. Tato „zelená revoluce“ se už rozšířila asi na třetinu Indie a stále se šíří dále, takže se Indie stává soběstačnou na produkci obilí, kterého potřebuje pro obživu svého obyvatelstva. Stát Punjab mimoto užívá finančních prostředků získaných svým pokročilým zemědělstvím, ke své vlastní industrializaci. Nedaleko tamního hlavního města Chandigarh právě zahájily produkci obrovské podniky mikroelektroniky. V Indii však zároveň pracují naplno podniky v průmyslových odvětvích, které charakterizovaly pokročilé průmyslové země v 19. století. Tak například město Kanpur, 365 mil jihovýchodně od Chandigarh, uprostřed úvodí řeky Gangesu, svými vysokými továrními komíny oceláren a hutových podniků, svými mamutími nádražími, plnými nákladních vlaků, a svými skladišti nově vyrobené oceli, čekající na vývoz, připomíná anglické město Manchester z Dickensových dob, či US

průmyslové město Pittsburgh z konce 19. století.

Indický venkov ovšem podřimuje dál, ale jeho pomalý pokrok je jistý. Postupně tam jsou zaváděny moderní zdravotní služby, elektrický proud, vodovod s pitnou vodou do domů, a jsou tam budovány dopravní spoje, umožňující tamním obyvatelům jezdit za prací do továren ve velkoměstech. Doposud jsou však značné části indického venkova prakticky odříznuty od ostatního světa.

V posledních 18 letech se v Indii zemědělská produkce zdvojnásobila ze 72 milionů tun plodin sklizených v r. 1965-66, na 142 milionů tun v r. 1982-83. Ovšem, náhlé zdražení ropy kartelem OPEC brzy zastavilo pumpy v indických polích a umělé zavlažování plodin, protože Indie neměla a nemá dosud dostatek příjmů na dovoz potřebné nafty.

Obory průmyslu a služeb výrostly ještě rychleji. Podle statistik Světové banky podíl zemědělství na hrubém národním důchodu v Indii klesl v době 1960 - 1981 z 50 % na 37 %, zatímco podíl průmyslu stoupl z 20 na 26 %. - (Ve Spojených státech se průmysl podílí 34 % na hrubém národním důchodu).

□ **Rychlý vzrůst středních indických vrstev.**

Společně s touto změnou se v Indii rozmáhají střední sociální třídy, které jeví značnou životnost a dynamismus. Indická 70-100 milionová střední vrstva je nejsilnější ze všech zemí Třetího světa. Žaloby a životní styl této střední vrstvy - která si kupuje moderní spotřebiče a věci denní potřeby - od limonád, pasty na zuby, náramkových hodinek až po chladicí zařízení, televizní přístroje, různé jiné elektronické aparáty a elegantní moderní limuziny - silně připomínají životní styl středních sociálních tříd v pokročilých průmyslových zemích světa. Indické vlády v době 36 let státní nezávislosti, získané Gandhim na Velké Británii, soustředily své úsilí na ekonomické pole, aby zajistily veškerému obyvatelstvu snesitelnější život. Proto se rozhodly vybudovat v Indii novou průmyslovou společnost a zároveň nezapomínaly na modernizaci indického zemědělství. Přitom se snažily dosáhnout soběstačnosti, vyrábět všechno doma a nedovážet nic z ciziny. V Indii se tak dnes vyrábějí různé denní potřeby od „Campa Cola“ - (která je indickou obdobou americké Coca Coly) - až po těžká nakladní

auta a ledničky. Tyto snahy byly odměněny tím, že Indie se dnes těší ekonomické stabilitě, známé ve většině zemí Třetího světa.

Ačkoliv Indie učinila značné pokroky na cestě svého ekonomického rozvoje, přesto uteče ještě mnoho vody Gangesem, než bude moci být považována za moderní průmyslovou velmoc. Od západní životní úrovně je dosud vzdálena na sto honů a někteří vyslovují pochybnosti o tom, že této úrovně vůbec kdy dosáhne. Z tamních 700 milionů lidí je na 300 milionů velmi chudých; těm chybějí prostředky i pro zajištění denní výživy, a proto trpí podvýživou. Indie sice produkuje dostatek potravin pro své potřeby, avšak indická chudina si potřebné potraviny nemůže koupit. Vláda doposud nepodnikla nic, ale naprosto nic pro vyřešení tohoto velmi závažného problému.

□ **Hlavní zábranou větší produktivity a rychlejšího rozvoje je „indický socialismus“.**

Znaleci uvádějí různé skutečnosti, které stojí v cestě větší modernizaci a k rychlejšímu rozvoji indického hospodářství. Jednou z hlavních příčin, která brzdí rychlý hospodářský rozvoj Indie je hybridní ekonomický systém, zvaný „indický socialismus“, který není ani kapitalistickým, ani plně socialistickým. Indická vláda Indiry Gandhiové se ovšem plně hlásí k tomuto systému; mnozí politikové a intelektuálové vyznávají „socialismus“ téměř jako jakési světské náboženství. Ačkoliv socialismus je úřední vládní ideologií, vláda vlastní jen malou menšinu podniků. Vykonalá však značnou kontrolu nad celým soukromým sektorem svou daňovou politikou, svým systémem licencí a svými přímými zásahy. Vládní podniky, včetně podniků patřících do sektoru veřejných služeb, jsou jako všude jinde na světě ekonomicky málo účinné a prodělávají, protože jejich vedení nejsou vybírání podle jejich odborných schopností, ale podle politického klíče. Zaměstnanci a dělníci těchto podniků to vidí a těžce to nesou. Mstí se svým malým zájmem o práci, šlendriánstvím, krádežemi a malou výkonností. Vláda pak svými přísnými zásahy a svým byrokratizmem znatelně brzdí rozvoj soukromého sektoru. Pokouší se například odstranit všechnu konkurenci, a proto nedovoluje dovoz cizích průmyslových výrobků. Obává se totiž toho, že výrobky, dovezené z ciziny, by šly více na odbyt než domácí

výrobky, protože jsou levnější a zároveň mnohem lepší jakosti. Dovozem cizích výrobků by pak mnohé indické podniky musely zavřít své brány, čímž by se silně zvýšil počet nezaměstnaných. Dušení zdravé konkurence pak má za následek, že indické podniky neusilují o zlepšení jakosti ani svých produktů, ani svých služeb. Samozřejmě, že existují některé čestné výjimky, jako je např. obor elektroniky. Vládní zásahy rovněž odrazují od rozšiřování průmyslové produkce. V poslední době se indická vláda sice snažila poněkud zmírnit své zásahy do soukromého ekonomického sektoru v naději, že kvalita indických výrobků se zlepší a obtoží na mezinárodních trzích: omezila svou kontrolu výroby, cizím firmám usnadnila spolupráci s indickými podniky a rozšířila základnu cizím investicím. Tyto první kroky byly však dosud velmi bázlivé. Mnozí indiští politikáři horují proti navázání větších obchodních a ekonomických vztahů se západem z obavy, že Indie by mohla být západem „vykořisťována“ stejně jako prý byla za koloniálních dob vykořisťována Anglií.

Industrializace Indie je proto také brzděna nedostatkem cizích investic. Indická vláda si nechce vypůjčovat v cizině a proto ji chybějí peníze na zakoupení strojů a jiných továrních potřeb, na vědecké bádání, na technické školení, na rozvojové projekty, na modernizaci správy podniků, na rozšiřování i modernizaci veřejných služeb. Indie má už sice některé prvotřídní vědce mezinárodního významu, kteří studovali na západě, avšak průměr technického i základního školení je dosud stále na nízké úrovni.

□ **Nedostatek „středních“ odborníků a kastovníctví s některými náboženskými formami jsou další překážkou hospodářského a kulturního pokroku Indie.**

Indie si také opatřila moderní kompjútry, avšak jen v nedostatečném počtu; těch, které dnes mají, nedovede náležitě využít. Metody účetnictví, správa podniků, metody vládní administrace zůstávají zastaralé a neúčinné; někdy nepřesahují úroveň 19. století. Pak je také třeba vzít v úvahu, že střední třída se nehorázně vyhýbá placení daní; podle odhadů 30 až 50 % veškeré ekonomické činnosti Indie - t. zv. „černá“ ekonomie - pomocí různých „klíček“ a mezer v zákonech uniká jakémukoliv zdanění.

(Pokračování na str. 12)

HLAS NÁRODA

(VOICE OF THE NATION)

(USPS 291-620)

Týdeník, věnovaný zájmům amerických Čechů, čs. exilu a potřebám našich drahých doma

BOHU, CÍRKVI, NÁRODU

VYDÁVÁ:

“VELEHRAD”, českoamerické kulturní středisko, CZECH-AMERICAN HERITAGE CENTER, INC. 2657-59 S. LAWNDALE AVE., Chicago, Ill. 60623

Telefon: 762-2044

RÍDÍ: Dp. VOJTĚCH VÍT, O.S.B. s redakčním kruhem

Právní poradce: a zástupce: Henry T. SYNEK 111 West Washington Str. Suite 1360, Chicago, Ill. 60602 (312) 263-6060

ROČNÍ PŘEDPLATNÉ: v USA \$25.00

Redakce si vyhrazuje právo zaslané články a dopisy zkrátit aniž by tím byl změněn jejich původní obsah. Pokud jsou články podepsané autorem, nemusí se redakce s jejich obsahem ztotožňovat. - Zaslané rukopisy se nevracejí.

Second Class Postage Paid at Chicago, Illinois

February 11, 1984 — Vol. IX, No. 7.

Srdečné pozvání na maskarní „Mumraj“

Klubu Domov z NSČK
a na filmové představení
s Járou KOHOUTEM

zvláště tu pražskou - která byla a zůstala i v dnešním Československu jarním dostaveníčkem Prahy mladých a všech generací. Moře poutníků tam vždy spěchalo a dodnes spěchá, i když někdy nohy ještě čvachtají v studeném roztávajícím sněhu, protože na sv. Matěje se v Praze - Dejvicích muselo vždycky aspoň na chvíli slunce zasmát. Sami však víte, že na promočených botách nezáleží, když vám létají nad hlavou houpačky, jezdí vozy horské dráhy a když žaludek je nasycen pout'ovými dobrotami:

Mili přátelé, přijměte naše srdečné pozvání na náš tradiční maskarní „Mumraj“, který letos pořádáme v sobotu 25. února 1984 v příjemném sále chicagského Velehradu 2657-59 So. Lawndale Ave.

K zaparkování vašich aut použijte hlídaného parkoviště obchodu „Edmar Foods“ naproti budově Velehradu na Lawndale Ave.

Jelikož náš Mumraj připadá v letošním přestupném roce na 25. února - (jinak je Matěje 24. února) - nebylo těžké zvolit jeho ráz. Kolik našich lidových úsloví se vztahuje k svátku sv. Matěje - („Na sv. Matěje - každá myš díra se zavěje; Svatý Matěj ledy láme, nemá-li je, nadělá je.“)

A potom, kdo by nezavzpomínal na „Matějskou pout“ -

si máte udělat, poněvadž výstížných námětů je moře!

V této masopustní karnevalové a zároveň už jarní radostné pout'ové náladě uvítáme mezi sebou známého nezmarného komika, divadelního a filmového herce, autora divadelních her, písní, rozhlasových scén a humoristických románů, nestárnoucího a stále mladistvého Járu Kohouta.

Představovat Járu našemu publiku je zbytečné. Příslušníci starších generací jej znají z filmů, z divadla, z uměleckých estrád atd. ještě z domu. Příslušníci generací mladších jej jistě zaslechli doma v relacích, vysílaných rádiem „Svobodná Evropa“, ve kterých zesměšňoval komunistické mocipány, ale přitom jen dočasně nájemníky pražského Hradu českých králů a svobodně zvoleného presidenta první republiky. Mnozí krajané a exulanti jej již znají také z četných zájezdů a vystoupení mezi námi; Jára nejedí jen po USA a Kanadě, ale i po Evropě a oblíbili si jej i v Austrálii, kam se letos opět rozjede.

A poněvadž letošního roku - / ale až ke konci-9. prosince - / Jára bude slavit svou osmdesátku - / kdybychom vám to neprozradili, tak byste mu těch osmdesát křížků nehádali! - tak jej naši všude chtějí mít, aby mu mohli zazpívat „mnoga ljeta živjô“, bude letos jako „na roztrhání.“

My v Chicagu, které před lety navštívil skoro jako „první“ v USA, zahajujeme našim letoš-

ním Mumrajem toto Járovo celoroční oslavování zase jako „první.“

Přijďte tedy mezi nás v co nejhojnějším počtu! Přiveďte své rodiny a známé a uvidíte, že toho nebudete litovat! Výtečně se pobavíte a zasloužilému Járovi uděláte radost, když mu přijdete k té jeho nastávající neuvěřitelné osmdesátce osobně povínovat!

K tanci a poslechu bude hrát oblíbená hudba George Kollariče. Bude i tradiční půlnoční průvod masek a volba nejkrásnější masky večera; masky, vybrané porotou, budou odměněny cenami.

Domácí večere se začnou podávat v 7:00 hod. večer, kdy bude otevřen i plně zásobený bar. K dostání bude káva s výborným domácím pečivem a obložené chlebičky.

Cena lístku v předprodeji a pro maskované účastníky: \$7.00, pro nemaskované u pokladny Velehradu \$8.00. Předprodej lístků v Berwynu v obchodě F. Pancnera a v Marina's Beauty Salon, v Chicagu v redakci Hlasu národa a u členů Klubu Domov. O rezervaci stolů volejte v úředních hodinách redakci Hlasu národa: ☎ 762-2044; během dne Julinku Kusslovou: ST 8-5341, a večer Františku Uhlířovou: ☎ 484-2106.

Doufáme, že jsme vám tentokrát připravili opravdu veselé rozloučení s masopustem, a proto se na tu veselost přichystejte!

A nakonec ještě jedno důležité upozornění a milé překvapení. Abychom tentokrát přítomnost Járy Kohouta náležitě využili, druhý den v neděli, 26. února ve 4:00 hod. odpoledne, pořádáme rovněž v sále Velehradu „Filmové odpoledne“ s tímto našim populárním filmovým hercem. Jak z krajanských novin jistě víte, Jára se svým „biografem“ jezdí již několik roků po světě a všude sklízí velké úspěchy. Uvidíte ukázky ze starých filmů, které Jára natočil a ve kterých hrál: na př. „Na tý louce zelený“, „Lojzicka“, U svatého Matěje“ a

Československá ženská národní rada v exilu

svolává
VALNOU HROMADU

na neděli 12. února 1984
na 1:00 P.M.

do školy T. G. Masaryk
5701 W. 22nd Pl., Cicero, Ill.
místnost č. 6

jiné. Na plátně se objeví tváře, které jste tak dobře znali: Plachta, Pištěk, Oldřich Nový, Ferenc Futurista, Eman Fiala, Alena Kohoutová, Hana Vítová, Karel Hašler, Věra Fehrbosová, Zita Kabátová, Marvan, Nedošínská a jiné. Toto retrospektivní promítání Jára doprovází humorně vlastním živým slovem. Rovněž budou předvedeny ukázky z Járovy americké činnosti.

Příslušníci starších generací přijďte si zavzpomínat na staré zlaté časy! A vy z mladších generací nepropasněte příležitost podívat se, jak se vaši rodiče, babičky a dědečkove bavili! Uvidíte, že ani vy nebudete litovat, a že se všichni pobavíme, zasmějeme a prožijeme společně hezké odpoledne!

Vstupné \$4.00. Lístky v předprodeji na týchž místech jako lístky na Mumraj, anebo přijdete-li na Mumraj v sobotu večer do Velehradu, můžete si je zakoupit přímo tam.

Bude k dostání občerstvení a rovněž bar bude otevřen.

Tešíme se s vámi se všemi na shledanou!

Za pořádající výbor Klubu Domov

Otec Vojtěch Vít, O.S.B.
duchovní radce

František Desenský
předseda

Františka Uhlířová
tajemnice

KLUB DOMOV Z N.S.Č.K.

POŘÁDÁ

VESELÝ MAŠKARNÍ mumraj,

V SÁLE CHICAGSKÉHO „VELEHRADU“

2657-59 S. LAWDALE AVE. V CHICAGU;
vchod z 27. ulice

V SOBOTU 25. ÚNORA 1984

vystoupí

Jára Kohout

- ★ Karnevalová taneční zábava
 - ★ Hudba G. Kollariče
 - ★ Volba nejkrásnější masky večera
 - ★ Kuchyně a bar otevřeny od 7 hod večer
- ZAČÁTEK V 8 HODIN VEČER

Ráz večera:

„U sv. Matěje“

Vstupné: u pokladny \$8.00

Masky (zavazné) a lístky v předprodeji \$7.00

Předprodej lístků v Berwynu u F. Pancnera, Marina's Beauty Shop, v Chicagu v redakci H. N. a u členů Klubu Domov.

KLUB DOMOV z NSČK
pořádá

Filmové odpoledne

s

Járou Kohoutem

v sále chicagského „VELEHRADU“

2657-59, So. Lawndale Ave.

V NEDĚLI 26. ÚNORA 1984

Začátek 4:00hod. odpoledne

DAR: \$4.00

DOBA "BĚHEM ROKU"

6. NEDĚLE "BĚHEM ROKU"

VSTUPNÍ MODLITBA: Bože, ty jsi řekl, že přebýváš v těch, kdo jsou spravedliví a čistého srdce. — Dej nám svou milost, at' žijeme tak, — abychom byli tvým důstojným příbytkem. — Skrze tvého Syna Syna Ježíše Krista, našeho Pána a Boha, který s tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všech-ny věky věků.

1. ČTENÍ Z KNIHY SIRACHOVCOVY (Sir 15, 16-21)

Chečeš-li, můžeš plnit přikázání, je v tvé moci zůstat věrným. Bůh položil před tebe oheň i vodu, po čem chceš, vztáhni ruku.

Před každým je život a smrt, Bůh mu dá to, co bude chtít. Převelká je moudrost Páně, je všemohoucí a vše vidí. Jeho oči (hledí) na ty, kdo se ho bojí, on zná každý lidský skutek. Nikomu neporučil, aby byl bezbožný, nikomu nedal dovolení, aby hřešil.

2. ČTENÍ Z PRVNÍHO LISTU SVATÉHO APOŠTOLA PAVLA KORINTÁNŮM (1 Kor 2, 6-10)

Bratři! Učíme se moudrosti, ale jen pro ty nejpokročilejší. To však není moudrost tohoto světa, ani to není moudrost těch, kdo tento svět ovládají. Jejich moc je už zlomena.

Moudrost, které učíme, ta je od Boha, plná tajemství a skrytá. Bůh ji už před věky pro nás předurčil, abychom mohli dojít slávy. Nikdo z těch, kdo vládnou tímto světem, neměl o ní tušení. Protože kdyby o ni něco bývali věděli, nikdy by nebyli božského Pána ukřižovali. Ale — jak to stojí v Písmě — my zvěstujeme to, 'co žádné oko nikdy nevidělo, co žádné ucho nikdy neslyšelo, nač žádný člověk nikdy ani nepomyslel, co všechno Bůh připravil těm, kdo ho milují.'

Nám to Bůh zjevil skrze svého Ducha. Duch totiž úplně proniká všechno, i skrytá hluboká Boží rozhodnutí.

SLOVA SVATÉHO EVANGELIA PODLE MATOUŠE (Mt 5, 20-22a, 27-28, 33-34a, 37)

Ježíš řekl svým učedníkům: "Pravím vám: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského.

Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: 'Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.' Já však vám pravím, že každý, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: 'Nezcižolozíš!' Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu s chtivostí, již s ní zcižolozil ve svém srdci.

Anebo jste slyšeli, že bylo řečeno otcům: 'Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Hospodinu přísahy své.' Já však vám pravím, abyste nepřisahali vůbec.

Vaše slovo buď 'ano, ano — ne, ne'; co je nad to, je ze zlého."

Tomáš Špidlík Hudba a zpěv v kostele

„Kolik je to zmatku v kostele, když se tam provádí muzika, pobožnost to ruší, mysl se roztéká, je po modlitbě.“ Tak si stěžuje jeden italský autor ze 17. století. Pravděpodobně myslí na mohutná barokní orchestrální provedení, při kterých se z kostela stávalo skutečně operní divadlo. Dnešní liturgisté nediskutují o tom, má-li nebo nemá-li být hudba v kostele, ale o tom, jaká hudba sem patří nebo nepatří.

Je to otázka vážná. Ale jsou možná otázky důležitější, na které je třeba odpovědět dřív. Jisté je, že do kostela patří taková hudba, která odpovídá nejlíp tomu, co se v kostele slaví. Jinak by tu byly dvě různé činnosti: liturgie a zpěv, ne však jedna zpívaná liturgie.

V kostele se křesťané scházejí k tomu, aby slavili Kristovo tajemství. Poslední večerě - EUCHARISTII - a

ZMRTVÝCHVSTÁNÍ. Ten cíl udává směr všem konkrétním projevům zbožnosti, tedy i hudbě. To je její obsah. Tím říkáme, „k čemu“ ta hudba má být. Ale musíme také dodat, „ke komu,“ „pro koho“ je. Musí být dostupná těm, kdo se obřadu účastní aktivně, nebo alespoň pasivně, jako posluchači. Z toho plyne, že církevní hudba má odpovídat prostředí kostelního či chrámového shromáždění. Jak by mohli kněží a jáhni zpívat a věřící odpovídat, kdyby se na nich žádalo něco, co je jim cizí! Tento požadavek má na zřeteli mnoho nových komposicí spojených s pokoncilovou reformou liturgie. Bohužel, je zatím těžko vybrat mezi tvorbou hodnotnou a banální.

Nemůže se však všechna církevní hudba zredukovat pod heslo: „At' celý kostel zpívá!“ Tím výrokem se totiž bojuje proti tzv. „exhibicionismu,“ proti sólistům a proti preludiím. Bojuje se proti nim často nepřávně. Vždyť hudba ve společnosti není jen k tomu, aby všichni hráli nebo zpívali. Tvoří prostředí, náladu, vítá a vyp-

rovází, podmalovává rozhovory. Podobný smysl má i hudba v církvi: dává ráz místu, kde se shromažďujeme a připravujeme naši mysl k rozhovoru s Bohem v soukromé modlitbě. K tomu mohou dobře posloužit i správně vybraná sóla, sbory, hudební nástroje. Tyto správně volené vložky jsou také hudbou pro všechny, i když celý kostel nezpívá.

Jaké hudební nástroje se mají užívat? Dlouhou dobu křesťanská tradice nepřipustila užívání žádných hudebních nástrojů při liturgii. Východní obřady se většinou tohoto pravidla přidržují dodnes. Proč byl ten zákaz? Důvody mohou být různé. Chtěli tím dokázat, že liturgie je něco docela jiného než profánní - světská produkce? Chtěli tím zdůraznit krásu lidského slova a hlasu? Báli se, že by nástroje tuze odváděly od obsahu bohoslužby? Na Západě už od konce středověku měli opačnou zkušenost: hudební nástroje vedou a zušlechťují slabé lidské hlasy.

Je zbytečné, aby se pro nebo proti hudebním nástrojům argumentovalo z dogmatických důvodů. Je to otázka kulturní a psychologická. Především si ovšem církev cenila varhan. Dobří varhaníci umějí nejen doprovázet zpěv, ale spojovat jednotlivé zpěvy a části liturgie v jeden celek. Z toho hlediska jsou důležité tzv. přechody, preludie. Na nich je nejlépe poznat, má-li varhaní mistr, který hraje, smysl pro obsah obřadů. Dovede-li rytmem a zvukem podtrhnout ráz průvodu, obětování, proměnění, vystihne-li už v prvních tónech ráz svátku a zanechat ve věřících poslední dojem na konci, možno jej považovat za skutečného „regenschori.“ Dnes se ovšem v kostele užívá i jiných nástrojů, nejen varhan. Mělo by se dbát tedy především o to, aby zapadly do jednotlivého rytmu a celku obřadů.

Mají být hudba a zpěv v kostele krásné? Jedni se podiví, jak je možné takovou otázku vůbec klást. Samozřejmě! Vždyť to odpovídá samému místu a jeho posvátnosti. Jsou však i druzí, kteří se rozhorlí pro opačný názor: „Už musí být konec estetismu! At' lidé zpívají tak, jak

umějí. Spontánnost, nenucenost je při modlitbě daleko důležitější než umělecká produkce!“ - Bylo by nemilé a nepřijemné sestavit katalog hudebních druhů, které se v kostele smíjí provozovat a které se nesmějí. Nedají se jisté formy kanonisovat na úkor jiných. Existuje pluralismus a vývoj kultur. Dokonce ani jedna jediná kultura není jednodušší. Je v ní mnoho směrů a pochopitelně i rozdílnost vkusů. Co jeden považuje za krásné, druhý to ohodnotí jako úpadek a kýč.

Hudba a zpěv se tedy budou v kostele stále lišit podle druhu pobožnosti, podle prostředí a okolností. Ten, kdo hudbu řídí, musí umět vybrat sám, co nejvíce prospívá soustředěnosti a modlitbě. Z druhé strany by však bylo neodpovědné všechno přidat jenom vkusu jednoho publika. Neruší prostota a jednoduchost, ale ruší špatné umění; to se pak stává prvkem disharmonie tam, kde se lidé sešli k jednotě.

Má se používat klasického repertoáru, osvědčených dobrých skladeb, anebo raději podporovat tvořivost přítomných, dát novým umělcům možnost se uplatnit? Dáme-li odpověď na tuto otázku hned pozitivní, nebo negativní, bude jistě povrchní. Co vlastně chceme v kostele slyšet? Zjevení Boží pravdy, která k nám proniká nejen slovem a obrazem, ale i tóny. Vážíme si klasických církevních skladeb ne proto, že jsou klasické, ale proto že nám tlumočí hluboký náboženský zážitek předcházejících generací. Kdosi řekl: „Křesťanu je dvatisíce let, protože celá tradice se promítá v jeho osobním duchovním životě.“ - Ta tradice je i v hudbě. Proto tedy rádi slyšíme zpěvy a skladby staré, gregoriánské i polyfonní.

Ale ten, kdo má srdce plné, jak by mohl netvořit? Jak by netoužil po tom, aby se vyslovil i v kostele formami dnešního života? I v hudbě a zpěvu platí tedy v církvi slova evangelia, že dobrý hospodář vynáší ze svých pokladů „nova et vetera,“ staré i nové /Mt 13,52/. Chce si být však jistý, že jde o skutečné poklady, t.j. o něco ryziho a pravého.

BOHEMIA RESTAURANT

6026 W. Cemak Rd., Cicero

DAILY FRESH HOME COOKING
BOHEMIAN AND AMERICAN
CUISINE
HOME MADE PASTRY

BUSINESSMAN'S LUNCHEES
Mon. Thru. Fri.
11 A.M. - 3 P.M. \$3.49

TAKE OUT ORDERS

DAILY SPECIALS

OPEN 11 - 7.30 - Mon. Sun. Closed Wednesday

(312) 652-8351

Your Hostes: Jarmila Dohnal

Elektrikářské práce:

Potřebujete opravit nebo nové elektrické vedení v domě, basementu, v garáži? Přidělat zásuvky, nové světlo či zavést zvláštní vedení k elektr. sušičce (dryer) a air conditionu?

Početivá a rychlá práce.
Volejte česky nebo anglicky:
852-2230

RENTAL & SALES CZECHVIDEO - VHS.BETA

Videokasety s programy v českém jazyce.
Filmy veselohry, turistické o ČSR,
písničkové pořady atd.
KATALOG \$1:00;
CZECHVIDEO
P.O. Box 901873
DALLAS, TEXAS 75390

„Boj komunistů s náboženstvím v ČSSR je součástí každodenního třídního boje..“

Pražský zápisník

(Pokračování ze str. 1)
boje, tím jen dokazují, že se pranicemu nepříuči z chyb minulosti. Měli by si proto oživit v paměti, jak velký počet obětí si vyžádala nespravedlivá a násilnická třídní politika KSČ v letech padesátých! Tenkrát už u nás uplatňovali čsl. komunisté známou Stalinovu poučku o zos-třeném třídním boji daleko bezohledněji, než v jiných komunistických státech. O tom, jak nenávisně a brutálně si počínali na vesnici, najdeme výmluvné svědectví i v některých komunistických publikacích. Například i v knize předsedy dnešního Svazu spisovatelů Jana Kozáka, vydané pod názvem: Dramatické kapitoly z bojů o kolektivizaci vesnice. Též slovenský spisovatel Ctibor Štítnický se zabýval výstřelky třídního boje na vesnici. V časopise Kulturní život je popsal takto:

„Po mnoha našich vesnicích chodili „referenti“ pro vyostřování třídního boje. To všechno vedlo přirozeně k hrubému porušování socialistické zákonitosti a k procesům; a tady mi nejde ani tak o ty procesy, jako spíše o ty takzvané malé procesy, pořádané v okresech a obcích, v nichž se často soudili a odsuzovali lidé neviní právě v rámci toho vyostřování třídního boje. Kolik bylo těch t. zv. drobných tragedií, o nichž noviny nereferovaly, rozhlas mlčel, literatura nevydávala svědectví, ale o kterých si vyprávěl lid rozhořčený a pobouřený. Rolník nesplnil dodávku hovězího masa, poněvadž ji nemohl splnit. Přišly k němu orgány a vzaly mu jedinou kravičku z chléva. Rolník klesl na kolena; jeho malé děti nebudou mít mléko. Orgány jsou ochotny kravičku vrátit, jestliže rolník podepíše přihlášku do JZD. Rolník ji podepíše, ale do rána se oběsí na dvoře na staré hrušce. Byl to případ netypický pro padesátá léta? Myslím, že byl typický.“

Tolik svědectví spisovatele Ctibora Štítnického o tom, jak se vyostřoval třídní boj na ves-

nici v letech padesátých. Proč to všechno dnes znovu připomínám?

Po zkušenostech z let padesátých i pozdějších není těžké si představit, jak mnoho lidí by si u nás vroucně přálo, aby se nejen daleko v širém světě, ale především doma, v rodné zemi, v jejích nejbližších okolí, na vesnicích i ve městech, mohly co nejvíce uplatnit mír ve světě a hlavní zásady mírového soužití, mírové koexistence; jak všichni touží po klidném a harmonickém životě bez každodenního třídního boje, tedy i bez boje proti náboženství.

V poslední době se na různých schůzích, v novinách i v jiných sdělovacích prostředcích mluví velmi často o mírové politice KSČ a vlády, o mírové koexistenci, o boji SSSR a „socialistického tábora mírumilovných zemí“ za mír ve světě. Avšak mír a mírové soužití - to nejsou abstraktní pojmy. Rozhodující je, zda a jak se uskutečňují v praxi. Jakou konkrétní náplň jim zajišťují a dávají držitelé moci, rozhodující straničtí činitelé a státní funkcionáři! Ti, bohužel, dluží veřejnosti konkrétní odpověď na otázky, jako jsou tyto:

Proč ještě nezavrhli zásadu, či nepsaný zákon třídního boje? Proč se ani po 36 letech v t. zv. „beztřídní společnosti“ třídní mír v Československu nekoná? Proč sami nepraktikují mírové soužití, o němž tak často hovoří, ani s mírumilovnými občany svého státu bez ohledu na jejich náboženské, politické či jiné přesvědčení? Kdyby to mysleli s hesly o míru a mírové koexistenci poctivě, museli by přijít bez průtahů od slov ke konkrétním činům! Neboť - jak se konstatuje v papežské encyklice, nazvané „Mír na zemi“ - „mír zůstává jen prázdným slovem, jestliže se nerozvíjí v takovém řádu, který je založen na pravdě a spravedlnosti, doplňován živou láskou a uskutečňován ve svobodě.“

Josef KONOPA

Západoněmecká televize vysílá v nepravidelných „občasech“ relaci „Pražský zápisník.“ V minulém prosinci přinesla kromě žánrových obrázků z předvánočního uspěchané Prahy a několika reprezentačních záběrů renovovaného Národního divadla, dvě pozoruhodné interview.

V prvním rozhovoru vzpomínal Stefan Heym na svůj pražský pobyt v roce 1933, když musel z Německa emigrovat před hitlerovým režimem. Hovořil o tom, jak vlídně byl přijat českým obyvatelstvem, jak pohostinně se k němu lidé chovali a jak mu - mladíku tenkrát dvacetiletému a začínajícímu autorovi - byli nápomocni čeští spisovatelé a žurnalisté. Dokonce sám Karel Čapek překládal jeho texty a zasazoval se o to, aby byly uveřejňovány v Lidových novinách. Podobně se vedlo Heinrichu a Thomasu Manovi, kterým bylo uděleno československé občanství, Oskarovi Mariu Grafovi, Anně Seghersové, Wieland Herzfelderovi a mnoha dalším, kteří v oněch letech vydávali v Praze dokonce několik časopisů. Stefan Heym to formuloval tak, že „Československo bylo tenkrát duchovním domovem německé elity.“ Dodal pak, že právě ve světle této vzpomínky nemůže myslet na okupaci v roce 1938 i 1968 bez hlubokého vnitřního pobouření.

Dnes tato země, která byla útočištěm pronásledovaných umělců a vědců, zavírá ústa svým nejlepším lidem a pro jejich humanitní a vskutku demokratické angažmá je zavírá do žaláře. To je případ Václava Havla, který byl druhým partnerem televizního interview. Ocituje se v plném znění.

Havel žije v ústraní na své chalupě v Podkrkonoší, a tam také bylo interview natočeno. V místnosti, kde na lavičce pod oknem leží stohy samizdatové literatury a na stěnách fotografie přátel, včetně fotografie Samuela Becketa. Prvá otázka se ovšem týkala Havlova vězení a podmínek, za nichž mohl po

ona čtyři léta - než byl ze zdravotních důvodů propuštěn - pracovat. Havel k tomu řekl: HAVEL: Řekl bych, že je to jakýsi temný sen. Vězení je především obrovský útok na duševní život člověka. Je to neustálé denunciantství a lámaní charakteru, úplné psychické rozkládání člověka, takže to vede k úplné psychické destrukci. Psychický tlak pokládám za mnohem horší, než fyzické strádání.

Redaktor zpravodaj: Havlovi nebylo dovoleno vést si ani zápisník, směl psát pouze své ženě. Za dobu svého věznění napsal 165 dopisů, o nichž řekl: HAVEL: Byl to můj jediný možný literární projev během těch čtyř let. Pokoušel jsem se v dopisech psát všeobecné úvahy a filosofické sebereflexe, a samozřejmě jsem měl mnoho komplikací s cenzurou. Dopisy se vlastně měly omezovat na rodinné záležitosti, ale česem si zřejmě na moje úvahy zvykli, takže jsem v poslední době svého věznění mohl celkem ty úvahové dopisy psát.

Redaktor: Je známo, že Havlovi bylo nabídnuto, aby požádal o milost a opustil Československo, ale Havel odmítl. Sám o tom řekl:

HAVEL: Je to taková situace, kdy vlastně není na vybranou. Člověku samozřejmě pomáhá, že ví, proč je zavřený, a že je zavřený za dobrou věc, a pak vědomí, že zůstává věrný pravdě a sám sobě. To vědomí usnadňuje člověku prožít ta vězeňská léta.

Redaktor: Reportér německé televize probral Havlův životopis, který je u nás vcelku znám, a pak přivedl řeč na jeho esej „Moc bezmocných.“ kterou Havel napsal v prvních letech t. zv. normalizace. Havel řekl doslova k tomuto tématu:

HAVEL: Já jsem se v té eseji pokusil zamýšlet o tom, jakou moc mají v totalitním systému ti, kteří nedisponují žádnou skutečnou mocí. Myslím, že za těchto podmínek mají dokonce velice silnou zbraň, mnohem účinnější než v podmínkách nějaké otevřené společnosti. A tou zbraní je prostě pravda. Žít v pravdě, chovat se v souladu se svým svědomím, říkat to, co si

člověk opravdu myslí, to není za takových podmínek nijak lehké. Ale když se někdo pro to rozhodne, dělá víc: zasahuje a ovlivňuje na jistý způsob a do určité míry celou společnost, protože to otevřené slovo má takovou zvláštní nakažlivost. Je to jako v té Andersenově pohádce, když někdo vykřikne, že král je nahý a všichni najednou vidí krále jinak. V té nakažlivosti toho slova vidím takovou zvláštní moc, kterou ti bezmocní mají.

Redaktor: Další otázka německého reportéra se týkala toho, proč se Havel nepokládá za disidenta.

HAVEL: To slovo vlastně znamená „odpadlík“, ale my nejsme žádní odpadlíci, my jsme přece od něčeho neodpadli. Já jsem se celý život snažil říkat to, čemu věřím, mluvit otevřeně a chovat se svobodně. Nepatřím k moci, která by mě byla vyvrhla, a kterou teď napadám. Ale to slovo disident dělá z toho všeho jakési povolání; jako kdyby tu byli politici a disidenti, kteří spolu vedou nějaký dialog, a stranou by byla ta společnost. Co říkají disidenti? Říkají pouze hlasitě to, co si ostatní myslí. Chovají se jako normální lidé za nenormálních podmínek.

Redaktor: V další části rozhovoru bere Havel do ochrany ty, kteří nejednají jako on, protože tlaky jsou příliš silné a je nad možností větší části obyvatelstva jim čelit. Havel se sám jeví i některým svým přátelům jako příliš velký radikál, který ty tlaky jen provokuje. Jeho odpověď:

HAVEL: Moje chování provokuje lidi při nejmenším k přemýšlení.

Redaktor: Poslední otázka interview zněla, zda se Havel hodlá umírnit, popřípadě zda nebude rezignovat. Odpověď je v gruntu optimistická:

HAVEL: K tomu bych řekl dvě věci. Za prvé si nejsem jist, že ta situace je tak nezměnitelná. Zažil jsem ve svém životě už tolik neočekávaných změn, že nemůžu uvěřit, že by dějiny zůstaly natrvalo stát. Nikdy nevíme, co se stane. Kromě toho se domnívám, že naděje je podstatnou částí lidské existence. Že člověk nemůže žít bez naděje jako člověk. A i kdyby ty podmínky, takzvané objektivní, byly ještě horší, člověk musí žít smysluplně, v souladu sám se sebou. Tak se domnívám, že jakousi nadějí, spíš v takovém metafyzickém slova smyslu, mít musím, že ta naděje je stavem ducha a žádný kalkul s objektivními podmínkami. Myslím, že jsme s našimi přáteli nadějí v tomto smyslu nikdy neztratili, a proto děláme to, co děláme.

20. června 1984 — skupinový let do Československa. Doprovázená výprava.

28. července - 11. srpna — plavba na lodi SS Norway zahrnuje Severní pól a norské fjordy.

CIHAK WORLD TRAVEL, INC.

6302 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILL. 60402

Phones (312) 795-9050 — Chicago (312) 242-6110

Slouží českému okolí
v Riverside a North Riverside
od roku 1978

KURÁTKO-POHŘEBNÍ ÚSTAV
☎ 447-2500

Kenneth KURÁTKO - Donald KURÁTKO
25th Des Plaines Ave.,
NORTH RIVERSIDE, ILL. 60546

DOPISY našich čtenářů

Píší nám naši bohoslovci z římského Nepomucena.

V letošním roce se naši koleji scházejí dvě pěkná výročí. Oslavíme-li 55. výročí vzniku naší šk. koleje - „Pontificio Collegio Nepomuceno“, bude to zároveň oslava 100. výročí jejího předchůdce „Collegium Bohemicum“. Osazenstvo koleje již žije myšlenkou těchto oslav, pro něž by nejvhodnějším datem mohl být letošní den sv. Václava. Jejich program bude určitě takový, aby uspokojil všechny, kteří se sejdou: naše přátele a příznivce, naše ex-alumny i všechny ostatní, kteří se k nám hlásí, a to i ty, kteří z rozmanitých důvodů s námi mohou být jen v duchovním spojení. Zatím mohu prozradit, že msgr. Pole si dal nevšední práci s hledáním materiálu a připravil studii o historii Nepomucena uplynulého století.

Uplynulá léta nám nejlépe ukazují, kolik Boží milosti nám bylo prokázáno zřízením našeho národního římského semináře.

Nepřízeň našich současných poměrů překonáváme pomocí přátel, hlavně i vaši v USA a Kanadě a měnime ji v plodný rozvoj. Pod vedením rektora msgr. Karla Vrány, spirituála Tomáše Špidlíka, prefekta studií Otce Karla Říhy a za hospodářského řízení vicerektora Otce Václava Plíška se letos v Nepomucenu připravuje ke kněžskému povolání 19 alumnů a 1 kněz se připravuje k rigoróznímu řízení, čili k doktorátu. I když jsou všichni české - (11) a slovenské (8) národnosti, jeden z nás z Československa nepochází. V naší práci nám všem chybí zesnulý msgr. Jaroslav Sychra, kterého si zavolal jeho Mistr a Pán po dlouhé nemoci na věčnost. Byl to skvělý kněz, věrný přítel a spolehlivý spolupracovník.

Tento akademický rok začal v naší koleji vnitřním symposiem, na kterém přednášeli i naši zahraniční přátelé na téma „Svoboda a křesťanství.“ Po oslavě našeho národního patrona sv. Václava odjeli alumní na exercicie, které jim dával Otec jezuita Josef Koláček z Vatikánského radia. Většina z našich 6 nových alumnů nev-

chází poprvé na vysokou školu. Rozdíl mezi tou kterou vychodili, a zdejší Papežskou lateránskou universitou, je však veliký: musí se naučit italsky, obstarat si akademické doklady potřebné k zápisu, svolení od Kongregace, osobní doklady atd. V únoru jdou k prvním zkouškám a my všichni je budeme provázet modlitbou k sv. Aloisovi. S potěšením lze konstatovat, že někteří alumní nezapomínají a nyní využívají a snaží se rozvíjet i své předchozí vzdělání. Několik z nich můžeme často vidět v knihovnách po celém Římě.

Spolu s námi bydlí v koleji ještě jedna komunita, skupina Severoameričanů, která se nazývá „Sedes sapientiae“ - Stolicе moudrosti. Jsou to vesměs alumní pozdních povolání. Kromě toho s námi žije ještě

dalších 10 kněží, kteří v Římě studují. Tím je celá kolej obsazena a trochu nám to pomáhá hradit náklady. Finanční výnos pro nás není sice veliký, ale plníme tím přání našich církevních autorit a zároveň sloužíme celosvětově Kristově církvi. V naší koleji je tak veškerý prostor využit pro církevní účely.

Když jsme se v září loňského roku všichni sešli, museli jsme prohlédnout budovu, aby nám mohla v následujícím roce dobře sloužit. Leccos jsme opravili sami, něco udělali i nového. Brzy poté přišli zedníci a obklopili budovu lešením. Přes všechny nesnáze, které se dostávají s železnou pravidelností, jsme tak začali s generální opravou budovy. Spoléháme na pomoc sv. Josefa, sv. Jana Nepomuckého a sv. Rocha, jakož i na bývalé dp. alumny,

abychom mohli s jejich pomocí i všech ostatních přátel, kteří v Nepomucenu studovali a dnes slouží našim, či cizím věřícím v cizině i toto dílo úspěšně dokončit. Naším přáním je, aby na sv. Václava jste byli přivítáni v budově zářící pohostinsky čistotou, úhledností a pořádkem. Otec spirituál posvětil už na 1. neděli adventní 1983 nové varhany v kapli, které jsme dostali zásluhou několika přátel a na našem výročí vám zahrají.

S vaší pomocí a s vašimi modlitbami naše kolej přežívá i v této těžké době a situaci. Děkuje vám za každou pomoc, bez níž bychom dnes nebyli bez dluhů a bez perspektivy světlé budoucnosti.

Denně se v Nepomucenu za své dobrodince v celém světě společně modlíme a upřímně vás všechny pozdravujeme.

Proč bychom se netěšili,
když nám Pán Bůh zdraví dá.

UPŘÍMNÉ BLAHOPŘÁNÍ

k
narozeninám

naši drahé

RŮŽENCE SUCHMANOVÉ

jichž se v těchto dnech v dobrém zdraví dožívá
v Českém domově důchodců v Chicagu.

Růženko zlatá, přejeme Ti hodně zdravíčka
a Božího požehnání.

HERMINA a JOHN
ONDRUŠOVI

Doporučte Hlas národa
svým přátelům a známým

K·H
Auto
Repair

6619 - 21 W. Čermáková tř.
(hned vedle berwynské pošty)
její majitelé

STEVE KUBOVIČ

a
JANO HULÍN

vám nabízejí své odborné služby:

- * pravidelnou údržbu motorů
- * veškeré opravy aut všech značek
- * odvoz nepojízdných aut
- * důchodcům je po správce na přání doručíme osobně

VOLEJTE: 749 - 7449

MNOHO ZAJÍMAVÝCH VĚCÍ

na které jste se dotazovali, jak v obchodě, tak poštou.
Podarilo se mi z Československa a i z jiných zemí získati:

Předně české granátové šperky, nově vydané rekordy a pásky, keramika: česká, moravská a slovenská, mnoho nových uměleckých předmětů i pro praktické použití.

Panenko (dolls) v původních krojích; také Prodanou nevěstu (Jeník a Mařenka), křišťálové sklo - z různých zemí, pentle na kroje, čsl. praporky, kraslice ručně malované (i husí), dámské kapesníky, šátky na hlavu a mnohé jiné.

Nové druhy kuchyňského koření, čajů, bylin, mlýnky na mák, housku, kráječe knedlíků a další praktické kuchyňské potřeby. Dále jedinečný sklad českých knih, jak zábavných, tak poučných, uměleckých, slovníků, učebnic i dětských pohádkových knih.

Na mnohé subscribuje a ukázkové výtisky máme k prohlédnutí a starozitnosti v reprodukcích, jakož i obrazy uměleckých děl.

Dále bonboniery, cukrovinky, čokolády, kafičko s rumem a mnohé jiné vše nemožno vyjmenovati.

Nejlépe učiníte, přijďte-li si náš obchod prohlédnouti a rádi Vám zahrajeme pěknou veselou od podlahy.

TEŠÍME SE
NA VAŠI NÁVŠTĚVU.

Zákazníky z Illinois upozorňujeme, aby na každý \$1.00
zaslali o 6¢ více na státní daň.

Tuzex

Základní a peněžní poukázky vyřizuje rychle, spolehlivě a zaručeně. Tě vyplácení fondů-trusts (pojistností) příbuzným v Československu bez ztrát.

F. PANCNER, Inc.

Importér a zástupce Tuzexu, Artie,
Unicopu a jiných čs. podniků

6514 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

Telefon 484-3459

APPLICATIONS

TO OBTAIN FUNDING FOR ARTS AND RECREATION PROGRAM NOW AVAILABLE

The Office for Senior Citizens and Handicapped invites requests for applications to obtain funding for an Arts and Recreation Program for elderly (60+) residents of Chicago. Fiscal Year 1984 funds will be made available under Title IIIB of the Older American Act. The Funding period will be March 1, 1984 thru September 30, 1984.

Applications are available January 30, 1984 and completed applications must be submitted by 5:00 p.m. February 10, 1984.

All interested agencies may pick up applications at the Office for Senior Citizens and Handicapped or submit written requests to:

Mr. Donald R. Smith
Director of Finance and Administration
Office for Senior Citizens and Handicapped
510 North Peshtigo Court
Chicago, Illinois 60611

The goal of this program is to foster the health and social well-being of senior citizens through social interaction and satisfying use of time. Performances including dance, song, drama and music presented by professional artists should be provided in the service. Audiences will range from 50 to 500 persons in a variety of community settings.

We welcome your interest in serving the elderly of Chicago.

For further information please contact Ms. Marge Bernstein at 744-3325.

Josef Janout

Co je Skansen?

Po skončení promítání obrázků z pouti v Lurdech a z Itálie Klubem Domov, v MID America, byl jsem požádán, abych vysvětlil co znamená slovo „Skansen.“ Odpověděl jsem, že je to jméno jednoho lesa ve Stockholmu, ale jinak to slovo samo o sobě nic neznamená.

Jakou souvislost má slovo Skansen se starými domky nemohl jsem vysvětlit proto, poněvadž bych byl potřeboval několik minut a ty jsem nechtěl ubírat důležitým činovníkům.

Dnes nikoho nezdržují a tak bych vám rád řekl, že slovo Skansen - (vyslov skansen či skancen) - je jménem jednoho stockholmského lesa, který ještě v r. 1935 byl v takovém stavu jako naše Forest parky. Bylo tam několik srubů, jenom v jednom prodávali zmrzlinu, ostatní byly neupravené, bez oken a vytvořily dojem žádné

vesnice. Tehdy nejkrásnější na Skansenu byla pěkně upravená cestička kolem - po stráni - s pohledem na záliv a protější diplomatickou čtvrť, nejpůvabnější část Stockholmu.

Dnes to je národní švédské muzeum pod širým nebem - (založené r. 1891) - představující návštěvníkům dnešním i budoucím skutečně staré lidové domky, obydlí, zařízení, snesené z různých krajů a znovu postavené v nějaké oboře. Navíc se dnes stává, že celá existující vesnička i s kostelem je prohlášena státním památkovým úřadem za historickou rezervaci - a pak se ji dnes také obvykle dává skandinávský název Skansen.

Samotný název SKANSEN je odvozen od švédského slova SKANS, které znamená hradba; koncovka -en je určitý člen, jako v němčině der, ale kladený ve švédštině za podstatné jméno, a s ním spojovaný.

Opravdově starobylé městečko, snesené se všech koutů země měli již v r. 1934 ve velkém parku v Aarhusu na Jyllandu, v

druhém největším městě Dánska. Jsou tam snad všechny živnosti s výborným označením. Nad krámem ševce visí vyléštěná holinka, před pekařem se houpal dobře vypalovaný pečelík, ve štitu řezníka je upevněná pořádná hlava býka i s rohy, atd. Takže i ten kdo tehdy neuměl číst již z dálky viděl řemeslo, o které se zajímal a nemohl si splést hodinářství s řeznictvím. Měli tam také menší mlýn s vodním kolem. Dodnes si pamatuji jak jsem stál ve skupině dánských turistů, kteří si mlýn prohlíželi napřed uvnitř, pak venku, kde jedna paní pronesla moudrou otázku: Mlýn tady mají, ale čím ho popohánějí, když tady nikde žádná voda není? Aniž bych uvažoval uk-

louzla mi taková nešetřná odpověď: „Asi bičem.“ Lidé se hlasitě smáli, jeden starší pan však ke mně přišel a rozčileně mně domlouval, že takovou poznámku jsem si měl nechat pro sebe. Omluvil jsem se, uznával jsem, že pan měl pravdu. Danové svoje starobylé městečko stále doplňovali, zlepšovali, a dnes je to výborná turistická atrakce. Městečko však nepojmenovali.

Skansen, nazývají jej správně „Gamle By“ /staré město/ a tak je vždy i v novinách jmenováno. Stockholm - s asi 700 tisíci obyvateli - je nejkrásnějším městem ve Skandinavii. Je rozloženo na čtrnácti ostrovech, spojeno s asi 50ti mosty a jeho srdcem je t. zv. „Gamla Stan“ /

staré město/. V turistických publikacích je někdy Stockholm uváděn jako Benátky severu. Uvnitř i v okolí Stockholmu je plno vodní plochy a krásných lesních rezervací. Nejvíce navštěvovaným parkem je Haga, který je blízko středu města a Skansen, kde je planetárium, biologické museum, různé zábavní podniky a museum v přírodě. Název onoho parku „Skansen“ převzali pro svá muzea v přírodě i jiné státy v Evropě i když nemá se starými chaloupkami původně nic společného.

To je asi vše co bych rád na dotaz o Skansenu odpověděl avšak zaváhal jsem, neboť jsem si nebyl jist zájmem a trpělivostí všech návštěvníků.

Upřímné poděkování

U příležitosti smrti naší drahé sestry, tety a pratetičky, slečny

Jeannette R. Šimec

chceme z celého srdce vřele poděkovat všem, kteří nám osobně nebo dopisem projevili svou křesťanskou účast na našem zármutku.

V prvé řadě necht' přijmou náš upřímný dík důstojný Otec John Manz, farář osady Bl. Anežky České a Otcové James Kastigar a Matthias Lorenz, kteří sloužili zádušní mši sv., při níž Otec Lorenz, kaplan nemocnice sv. Antonína, tak dojemně o naší drahé zemřelé promluvil, poněvadž byl v nemocnici denním svědkem jejich bolesti, trpělivosti, modliteb a umírání.

Otcí Pat Alongi děkujeme za modlitby a liturgickou pobožnost v obradní síni Noworulova pohřebního ústavu v pátek večer.

Dp. Francis Příbylovi, bývalému faráři u Bl. Anežky, stejně jako už všem jmenovaným Otcům s Rev. Norman Kunzem, děkujeme za jejich časté návštěvy v nemocnici u naší drahé sestry před jejím odchodem na věčnost.

Naše upřímné Pán Bůh zaplat' necht' přijmou členové „Klubu sousedů z 28. ul. a Trumbull Ave., dárci květin, darů na mše sv., členky „Mariánské družiny“ a „Živého růžence“, ctihodné sestřičky františkanky, členové Dvora sv. Alžběty #615 z bratrské pojistovny Řádu katolických lesníků, členové pěveckého kostelního sboru sv. Cecilie a varhanice - cti. sestra M. Leonia S.S.S.F. s Evelyn J. Rezek, která hrála v obradní síni pohřebního ústavu, i pan Joseph J. Noworul za všechny prokázané služby.

Nakonec pak děkujeme i všem těm, kdo ji znali a v modlitbě si na naši drahou zesnulou vzpomněli.

Rose Zak (vdova po † Frank A. Zak), cti. sestra Mary Šimec, S.S.S.F., Albina Šimec a Julia Amundsen s manželem Marvinem, sestry;

Dr. David Zak s chotí Mary Ann a Bernard Zak s manželkou Nancy, synovci;

Irene Costello s chotěm Louis a Loretta Zak, neteře;

Dr. Richard Zak, Michael, Mark a Tommy Zak, Brian, Kenneth a Timmy Costello, prasnynovci;

Cheryl Zak a Nancy Costello, praneteře.

100 let

Heleny Johnové

Obracím se na Helenu Johnovou, protože to byla moc hodná paní. Byla nábožensky vzdělaná, žila v těch jistých zásadách podle Kristova evangelia. Jedním slovem - ušlechtilý charakter. Pramálo jí záleželo na hodnocení, kritice, na labilních posudech. Bud' jí děkováno za neutuchající snahu zkrášlit životní prostředí lidem, které neznala, ale z hloubi srdce je měla ráda. Snad pro ten vřelý, lidský vztah k lidem byla obdarována požehnáním shůry, aby z její píčky vycházely věcičky nápadité, přepékné.

Jako jedna z nejprvnějších českých keramiček byla nesmírně pilná a pracovitá. Studie začala v Praze, pokračovala v nich na speciální škole v Bechyni - (poblíž své rodné Soběslavi * 22. ledna 1884) - a dále ve Vídni a Vratislavi. Krátce po 1. světové válce byla jmenována profesorkou na Um. prům. škole v Praze. I potom zajížděla na studijní cesty do Francie, Itálie a navštěvovala velmi řemeslnické Holandsko i Belgie. Ze světa přivážené zkušenosti neprodleně předávala mladšímu pokolení.

Útlak
polského kněze

Polský římsko-katolický kněz Henryk Jankowski z Leninových loděnic v Gdaňsku uvedl, že polské orgány, proti němu vystupovaly kampaň. Páter Jankowski, blízký přítel

adeptům krásného řemesla, obrovsky lopotného.

Její tvůrčí nadšení napovídalo spíš lehké hře, kratochvílnému počínání mnohem víc, než vážné, soustředěné práci. Johnová vedla člověka ke krásnému, do oblastí vyšších, lepších, až k metám nejvzácnějších pokladů: k okouzlejícím maličkostem. Drobnůstky Heleny Johnové se věrně zatínaly do starostmi nahuštěných dní krátce před 2. světovou válkou, kde její dílo myšlenkou i dovedností rukou vřeholilo. Zdánlivých maličkostí byl bezpočet a právě jimi - jakoby se umělkyně pídila po nadšení otevřených dětských očích, po zářícím obličejíčku, - protože srdíčku se dostalo nadšeného pohlázení hliněnou snítou, svíčkem, kachličkou, cetkou nebo i jednotlivými postavčkami v přenášném Betlému pro pražský velechrám.

Nad jímavou krásou libůstek, utkaných z fantazie ženy a nesčetných přání k radostnému žití, zvláště dnes vyniká skromná umělkyně, Helena Johnová, neb dnešek je pro kumštýře jemné a vnitřně neoblomné - jako byla ona - opět „polem neoraným.“

Lecha Walesy, je polskými orgány šikován, a písemně i telefonicky obdržel několik výhrůžek, že bude zabít. Otec Jankowski rovněž řekl západním novinářům, že byl minulý týden informován o nových obviněních, podle nichž se podílí na protistátní činnosti. Polské

orgány se jej snaží dostat z farnosti, do níž spadají gdaňské Leninovy loděnice, aby nemohl mít vliv na místní dělníky loděnic.

Nečtete
na dluh?

COMMERCIAL
NATIONAL
BANK

Special Service for Special People

Main Bank
3322 South
Oak Park Ave.
Berwyn, Illinois
60402
Manor Branch
5919 West
35th Street
Cicero, Illinois
60650
ALL PHONES:
484-0800

Varšava. — Když Lech Walesa předseda zakázané svobodné unie Solidarity obdržel Nobelovu cenu míru na rok 1983, polské hromadné sdělovací prostředky si daly na chvíli pokoj a ve své štvavé kampani proti němu ustaly. Nyní však už opět začaly znovu - tím nejlehčím způsobem: pomluvou. Mimo jiné obvinily Walesu, že si prý u Vatikánské banky uložil milion dolarů, který mu věnovali jeho příznivci v zahraničí. Tisk i televize jej líčí jako zkorumpovaného člověka, který žil po popularitě a pokouší se ilegálně zbohatnout. To jsou argumenty, jimiž Solidarity dostala „ze sedla“ několik vysokých vládních úředníků Gierkovy vlády. Walesa poslal gen. Jaruzelski dopis, ve kterém jej důrazně žádá, aby osobním zásahem zastavil nepřátelskou kampaň polské vlády proti němu. Sdělovací prostředky se snaží činit mu život těžkým a sprostými pomluvami chtějí rozviklat důvěru dělníků v jeho poctivost. Sám se domnívá, že Jaruzelski nestojí osobně za touto kampaní v boji proti němu a svobodným uniím. A proto znovu navrhl - aby bylo skončeno toto zbytečné plýtvání energií, aby se smířili a pracovali spolu pro dobro polského národa. Walesa si v dopise stěžoval, že byl pokutován za dopravní přestupky, kterých se nedopustil, že za auto, které mu darovali jeho přátelé na západě, musel zaplatit přehnaně vysoké celní poplatky, že měl platit daně z příjmů, které nikdy neměl, a že musel zaplatit za opavy svého domu, které nikdy

nebyly provedeny. Policie se také pokoušela postavit proti němu jeho bratra Stanislava tím, že částečně zfalšovala jejich telefonický rozhovor. Jaruzelski na jeho dopis dosud neodpověděl; možná, že jej ani vůbec nedostal. Jaruzelski nejedná svým vlastním jménem, nýbrž jménem polské komunistické strany, která se musí ve všem podřítit rozkazům Moskvy. Mluví polské vlády však v tisku na Walesův dopis zuřivě odpověděl a obvinil jej znovu v jiném článku, z drzosti a ilegálních finančních operací.

V noci z 30. na 31. ledna 1984 byly v Polsku zvýšeny ceny potravin. Polský lid, který už dosud musel dávat na potraviny 60 až 70 % svého celkového výdělku, byl s tímto rozhodnutím velmi rozjitřen. Lidé na ulicích říkají, že nevědí, jak bude nyní dál. Polský dělník vydělá průměrně pouze asi 140 dolarů za měsíc. Ceny másla stouply o 35 % z \$1.40 na \$1.85 za libru; ceny šunky o 50 % z \$2.54 na \$3.83 za libru; ceny kuřat o 70 % ze 62 centů na \$1.05 za libru, ceny polských klobás o 33 % z \$2.87 na \$3.83 za libru, ceny chleba o 25 % a ceny cukru o 43 %. Koncem roku 1984 bude Polsko dlužit západu celkem 29.3 bilionu dolarů.

Bagdad. — Velitel iráckého válečného loďstva Abdullah řekl 29. ledna, že irácké loďstvo bude střílet na každou loď, která by se pokusila vplout do iráckých olejářských přístavů Bandar Khomeini či Kharg Island. Západní diplomaté vyslovili obavy, že nadešla doba,

LETEM

SVĚTEM

kdy iránsko-irácká válka by mohla přerušit všechnu dopravu ropy Perským zálivem. Byl by znemožněn vývoz nafty nejen z Iránu, nýbrž i ze Saudské Arábie, Kuwaitu, Bahraínu, Qataru a Spojených arabských emirátů. - Dne 3. února irácká vláda oznámila, že její armáda potopila jeden iránský dělový člun a druhý zajala. - Celkové válka se kloní v neprospěch Iráku, který jeví známky únavy a vyčerpanosti. Spojené státy však by nerady viděly, kdyby zvítězil Irán fanatického Khomeiniho; proto se opět pokoušejí o sblížení se s Bagdadem, s nímž přerušily všechny diplomatické styky po arabsko-izraelské válce v r. 1967.

Washington. — Dne 29. ledna prezident Ronald Reagan oznámil národu na TV obrazovce, že „jeho dílo dosud není dokončeno.“ a že se tedy uchází o kandidaturu republikánské strany i na příští presidentský termín. Doslovně řekl: „Ještě je nutno vykonat více k tvoření nových pracovních míst; je nutno pokračovat v kontrole vládních výdajů, je třeba vrátit více moci jednotlivým státům, udržet mír ve více ustáleném světě, a také bude třeba zjistit, zda je v našich školách možno najít místo pro Boha.“

Státní tajemník George Shultz oznámil 30. ledna, že Spojené státy připravily dvojí plán pro výpomoc hladovějící Africe: krátkodobý, podle kterého budou nejvíce post-

íženým africkým zemím okamžitě poslány potraviny v celkové ceně 185 milionů dolarů; a dlouhodobý, podle kterého v době příštích pěti let bude africkým zemím v postiženém pásmu poskytnuta výpomoc 500 milionů dolarů, aby mohly zavést účinnou ekonomickou a tržní politiku pro rozvoj svého zemědělství. Země, které se budou o tuto výpomoc vážně zajímat, budou muset upustit od marxistického ekonomického systému a přijmout systém svobodného trhu, kde ceny potravin budou stoupat tak, aby kryly zemědělské výlohy, spojené s jejich pěstováním.

Dne 1. února prezident Reagan předložil US Kongresu svůj federální rozpočet na finanční rok 1985, který začíná 1. října 1984. Federální výdaje dosáhnou výše 925.5 bilionů dolarů; z toho na vojenské výlohy připadne 305 bilionů dolarů. Rozpočtový schodek má činit — stejně jako v roce 1984 — 180 bilionů dolarů, což dobré určitě není.

— Proč se ale nikdo z kongresníků, kteří za to presidenta kritizují, neodvážil poslat Moskvě upomínku za nezaplacené zbraně a veškerou poskytnutou pomoc Stalinovi během druhé světové války?

Kongres bude nyní projednávat jednotlivé položky tohoto rozpočtu a po provedení některých oprav pak asi rozpočet schválí.

New York. — Papež Jan Pavel II. jmenoval novým arcibiskupem newyorské arcidiecéze 64-letého John O'Connora, který byl doposud biskupem v Serantonu, Pa., a předtím byl vrchním kaplanem US válečného námořnictva v hodnosti admirála. Při složení pastýřského listu US biskupů „The Challenge of Peace,“ ve kterém jsou vyloženy a na přítomnou dobu aplikovány křesťanské zásady, o válce a míru, arcibiskup O'Connor zastával roli umírněného prostředníka. Na arcibiskupském stolci New Yorku je nástupcem populárního arcibiskupa kard. Terence Cooka, který zemřel v říjnu 1983. Stává se vrchním pastýřem 1.8 milionu katolíků newyorské arcidiecéze a zároveň vrchním kaplanem dvou milionů katolíků konajících aktivní vojenskou službu v armádě.

Londýn. — Organizace „Amnesty International“ uveřejnila zprávu o tom, jak v Sovětském svazu žijí političtí vězni. Jsou drženi v malých, smrdutých celách, které se nikdy nevětrají a kde vězni - jichž je obvykle pět v cele - musí konat i své přirozené potřeby. Jídla dostávají málo a toto je často zkažené. Pitná voda je nepitná, protože je špinavá a páchne. Přítom musí těžce pracovat, někdy až k smrti. Jsou izolováni od světa a jedni o druhých; nesmějí spolu mluvit, a i když jsou většinou politickými vězni, protože se odváží veřejně projevit své potikomunistické smýšlení nebo své náboženské přesvědčení, jsou obviněni z protisovětské propagandy a agitace a je s nimi nakládáno hůř než s vrahy.

Kábul. — Od 19. do 21. ledna Sověti v úsilí terorizovat af-

ATARI -INTELEVISION- ODYSSEY

*Balley and many others.
Home video cartridges at
wholesale prices.*

Shipped anywhere

Mluvíme česky

**FREE PRICE LIST
UPON REQUEST**

**Vanik's Stamps & Coins
3747 Grand Blvd.**

Brookfield, Ill. 60513

Phone 485-9066

599-4372

ROZPOČTY ZDARMA

Independent Glass Service VEŠKERÉ SKLENÁŘSKÉ PRÁCE

KOVOVÁ DVOJITÁ OKNA (STORM WINDOWS)
PLEXIGLASS — ZRCADLA

8014 SOUTH NATCHEZ AVENUE
BURBANK, ILLINOIS 60459

WILLIAM KRÁTKÝ

evropský vyučený sklenář u dědy a otce v Československu

OLYMPIC RESTAURANT

pod novým vedením

**K ochutnání odborně připravených jídel
české a americké kuchyně
a k příjemnému posezení Vás srdečně zve**

rodina KLIMOVA

6139 W. Cermak Road CICERO, IL. 60650 • 652-0101

PRODÁVÁME

—úplně zařízenou a dobře prosperující
RESTAURACI S BAREM
v západním předměstí
s kapacitou pro 120 lidí.
—**LICENCE NA LIKÉRY**
Prodáváme ji s těžkým
srdcem, protože už
na všechno nestačíme.
Volejte -

jen anglicky -

8485-2211

každodenně

od 10:00 do 11:30 A.M.

ghánský venkov, bombardovali vesnice v údolí Shomali, ležícím severně od hlavního města Afghánistánu - Kábulu. Přitom podle výpovědí uprchlíků - byly zabity stovky vesničanů. V téže době sovětské bombardéry podnikly útok na jeden tábor afghánských uprchlíků v Pákistánu při afghánské hranici. Přitom bylo zabito 42 lidí.

Manila. — Dne 31. ledna na ulicích sedmimilionového města Manily demonstrovalo na 500.000 lidí proti diktatuře filipinského prezidenta Ferdinanda Marcos; demonstranti znovu žádali, aby resignoval. Byla to dosud největší demonstrace na ulicích Manily proti Marcosovu režimu od pohřbu vůdce vládní opozice Benigno Aquino, jehož se před pěti měsíci zúčastnilo na dva miliony lidí. Aquino byl zavražděn vládními agenty na letišti, když se vracel domů po tříletém dobrovolném exilu ve Spojených státech.

Santiago. — V Čili žije už od r. 1958 SS - nacistický důstojník Walter Rauff, který za druhé světové války řídil vyhlazování židů plynem v krytých nákladních autech. Už v r. 1963 čilský pro-fašistický režim odmítl extradovat Západnímu Německu tohoto významného válečného zločince. Nyní vláda generála Pinocheta rovněž odmítla extradovat jej Izraeli, aby tam byl souzen a potrestán. - Podobně chránily a doposud chrání nacistické válečné zločince před spravedlností vlády Argentiny, Paragvaje a Brazílie.

Washington. — Dne 24. března 1980 byl „neznámým pachatelem“ zavražděn při mši salvadorský arcibiskup Oscar Romero. Bývalý US velvyslanec V Salvadoru Robert E. White nyní odhalil, že Reaganova vláda věděla už od r. 1981, že tuto vraždu rozkázal vůdce salvadorské pravice Roberto d'Aubuisson, nynější kandidát na salvadorského prezidenta. Reaganova vláda však prý tuto věc držela a drží v tajemství, protože nechce dávat důvody opozici v Kongresu proti zvýšení vojenské výpomoci salvadorské vládě. Nyní chce prezident tuto výpomoc ještě ztrojnásobit na 178,7 milionů dolarů. Reaganova vláda však „úředně“ ale málo přesvědčivě oznámila, že nemá po ruce zprávy, které by dovolily učinit jasný závěr o účasti d'Aubuissona na vraždě arcibiskupa Romero. - Robert E. White byl už v lednu 1981 zbaven Reaganem své velvyslanecké funkce, protože

kritizoval jeho novou politiku vůči Střední Americe a neváhá říci přímo to, co si myslí. - Státní tajemník Shultz odjel koncem minulého týdne na návštěvu Latinské Ameriky. Dne 31. ledna slíbil v Salvadoru tamní vládě „značně zvýšení US ekonomické a vojenské výpomoci“ avšak poznamenal, že, pro „čtyř smrti“ nemůže být místo v pravé demokracii. Na programu má také návštěvu Venezuely, Brazílie, Grenady a Barbadosu.

Káhira. — Dne 30. ledna Egypt přijal pozvání vrcholné konference islámských zemí, která se konala v Casablanca v Maroku, aby se po pětiletém vyloučení vrátil zpět do 45-členné „Organizace islámské konference.“ Egyptský prezident Hosni Mubarak k tomu poznamenal, že Egypt však nemůže v ničem ustoupit od mírové smlouvy, kterou jeho předchůdce Anwar Sadat uzavřel s Izraelem v Camp David.

Bejrút. — Dne 30. ledna došlo v Bejrútu ke střelbě mezi US mariny a šiitskými muslimskými milicemi - při tom byl zabit jeden US marin a tři další byli zraněni. Od září 1982 už zahynulo v Libanonu 259 amerických vojáků. Dne 1. února muslimské milice ostřelovaly hustě obydlená křesťanská území a posice, držené vládní armádou, na periferii Bejrútu. Krátce předtím vůdce Drúzů Walid Jumblatt prohlásil, že „rozhodující bitva“ se přiblížila. Jsou obavy, že boje mezi různými politickými směry v Libanonu se vystupňují. - Ve dnech 2. a 3. února při střelbě mezi vládní armádou a šiitskými milicemi v Bejrútu a jeho blízkém okolí zahynulo 45 lidí a 125

dalších bylo zraněno. „Fronta národní záchrany,“ jejímiž členy jsou také vůdce Drúzů Walid Jumblatt, bývalý libanonský prezident Sulciman Franjeh a bývalý ministerský předseda Rashid Karami, učinila výzvu, aby byla znovu navázána v Ženevě jednání o národním smíření.

V pondělí však celá vláda Libanonu odstoupila, muslimští vládní vojáci přebíhají houfně ke svým bratrům - rebelům, v Bejrútu se válčí a Sýrie zvyšuje počet svých vojáků téměř na šedesát tisíc. Cílem muslimských odpůrců Gemaelovy vlády je vyhnat vládní vojsko z západního arabského Bejrútu s pomocí Sýrie okupovat co největší část Libanonu, způsobit všeobecnou anarchii, aby byl Libanon nezvladatelný, a pak strhnout vládu na sebe, aby kontingenty amerických, francouzských, italských a britských vojáků musely odtáhnout. Příští dny přinesou tedy nové starosti jak prezidentu Reaganovi, tak mladému Gemayelovi a v neposlední řadě asi také izraelskému premiérovi, který by se v současnosti zrovna rád asi nepouštěl do války se Sýrií, podporovanou a znovuvyzbrojenou Sovětským svazem.

Cape Canaveral. — Dne 3. února bylo úspěšně posláno do nadzemského prostoru americké vesmírové letadlo „Challenger,“ - je to už 10. cesta do nadzemského prostoru vesmírným letadlem. Letadlo letí nad zemí ve výši 190 mil hodinovou rychlostí 17.500 mil; tak obletí zeměkouli za 90 minut. Po osmi dnech ve vesmíru přistane 11. února zpět na Cape Canaveral. Bude to první přistání amerického vesmírného letadla na této vesmírové

stanici. Astronauti měli za úkol umístit ve vesmíru dvě komunikační družice a volným kráčením v prostoru, bez přivázání lanem k letadlu, mají nabýt zkušeností pro opravu US družice „Solar Maximum Mission,“ studující slunce, která utrpěla poruchu. Tato oprava má být provedena v dubnu při dalším letu do vesmíru.

Dne 4. února bylo oznámeno, že pokus o umístění družice Westar v nadzemském prostoru se nepodařil; druhá družice s nosnou raketou z neznámých důvodů se též nedostala na vyměřenou dráhu. Také plastický balon, vypuštěný do vesmíru vybuchl, ale pětihodinový

volný pobyt dvou astronautů ve vesmíru - bez připoutání k vesmírnému letadlu se plně vydařil.

Damašek. — Syrská vláda oznámila US vyslanci na Blízký východ Donaldu Rumsfeldovi, že syrská armáda začne uvažovat o opuštění Libanonu teprve až izraelská armáda Libanon opustí. Tím byl zamítnut nový návrh Spojených států, aby syrské a izraelské vojenské síly současně vyklidily obě části obsazeného území v Libanonu. Izrael by vyklidil část jižního Libanonu a Sýrie část údolí Bekaa. Soukolí libanonského problému se zřejmě znovu rozjíždí do vyšších obrátek.

ST. JOSEPH SOCIETY No. 156

CZECH CATHOLIC UNION

DUCK DINNER & DANCE

(PORK IF ORDERED AHEAD)

Saturday, February 18, 1984

HONORING PAST PRESIDENT - WILLIAM HESS

Food by Ray Voracek from 6:00 P.M.

Music by Karlin Brass from 7:00 P.M.

Donation \$8.00

CALL JOE KOCAB

LÉKÁRENSKÝ TELEFON:

DOMÁCÍ TELEFON:

484-0106

749-0281

Poslání léků vašim příbuzným domů či kamkoliv rychle a bezpečně vyřídí

HOLECEK PHARMACY

PH. MR. VLADIMÍR HOLECEK, R.PH.

Naproti berwynské radnici

6705 WEST 26th STREET, BERWYN, ILLINOIS 60402

Ondrus & Son

Zhotovujeme přikrývky (deky) i polštáře z přineseného peří;

hotové povlaky na deky ve všech velikostech. Máme největší výběr záclon (draperií) do kuchyně, pokojů a ložnic;

soubory do kuchyně, pokojů, ložnic a koupelen; sklad hotových prošivaných dek a polštářů z husího prachového peří a daeronu.

Velký výběr bed-spreads a draperií téže barvy.

Navštivte nás!

Rádi poradíme a odborně obsloužíme česky či anglicky.

Máme 45-letou zkušenost — a stejně dlouhou dobu sloužíme svým krajanům jen kvalitním zbožím.

Těšíme se na vás!

Ondrus & Son

6533 WEST CERMAK RD., BERWYN, ILL. 60402

GU 4-1700

Hned naproti obchodu p. F. Pancnera

DO ČESKOSLOVENSKA 1984
Hlavní skupinové odlety do Prahy a Bratislavy
z Chicaga nebo New Yorku

za nejlevnější ceny

13. a 27. května, 14. června, 5. července, 2. srpna
a 6. září

Každý zájezd je - podle přání - buď na 16, 23 nebo 30 dní
pobytu a může být prodloužen až na 90 dní.

SPECIELNÍ DOPROVÁZENÉ ZÁJEZDY:

Do skandinávských zemí; Dánska, Norska a Švédska na
15 dní. Odlet 4. června 1984.

Do západní Evropy; Holandska, Německa, Francie a
Belgie s návštěvou výročních Pašijových her v Oberam-
mergau. Odlet 8. července na 16 dní pobytu.

Vyřizujeme rychle a spolehlivě návštěvy Vašich příbuz-
ných z Československa.

Vyžádejte si podrobné informace a ceny u:

WEBER
TRAVEL AGENCY, INC.

6805 W. CERMAK RD., BERWYN, ILLINOIS 60402
TELEFON: (312) 242-1512 nebo 749-1333

SPORT

SPARTA vs. EAGLES v neděli

V pátém kole zimního mistrovství Spart'ané mají za soupeře mistra naší ligy mužstvo Eagles, jež je doposud bez porážky v čele tabulky.

Po vysokém vítězství Spart'anů v minulém kole, vše nasvědčuje tomu, že fandové si přijdou opět na své. Spart'ané musí nejdříve zastavit dvojici - Kieca - Trzyna, která je hlavním nebezpečím všem klubům. Spart'ané se pomalu rozehráli a s novou posilou - Julio Del Real - mohou ohrozit každého soupeře.

Lád'a Gajda, manager mužstva, má k dispozici 16 hráčů a pouze Steve Barg a Tom Wilson nemohou pro zranění nastoupit.

Výkop je stanoven na 2:45 hod. odpoledne a je nyní na nás na všech, abychom své hráče povzbudili k dobrému výkonu.

Vstupenky si můžete zakoupit v klubovně Sparty, anebo přímo na stadionu od Jardy Fajkuse.

★

PROGRAM V. KOLA: neděle 12. února 1984

2:00 hod. SCHWABEN	vs.	WILMETTE
2:45 hod. SPARTA	vs.	EAGLES
3:30 hod. GR.-WHITE	vs.	KICKERS
4:15 hod. VIKINGS	vs.	LITHS
5:00 hod. ROYAL WAWEL	vs.	WAUCONDA
5:45 hod. SLOVAKS	vs.	LIGHTNING
6:30 hod. LIONS	vs.	FORTUNA
7:15 UNITED SERBS	vs.	REAL F.C.

★

VÝSLEDKY IV. KOLA:

MAJOR DIVISION:

SPARTA	-	LITHS	7:1
EAGLES	-	WILMETTE	6:4
VIKINGS	-	KICKERS	6:2
GR.-WHITE	-	SCHWABEN	2:1

FIRST DIVISION:

SLOVAKS	-	REAL F.C.	5:2
LIGHTNING	-	WAUCONDA	4:2
UNITED SERBS	-	FORTUNA	3:2
ROYAL WAWEL	-	LIONS	6:3

TABULKY: MAJOR DIVISION:

	V.	N.	P.	SKORE	BODY
1. EAGLES	4	3	1	0	16:10 7
2. VIKINGS	4	2	1	1	15:8 5
3. GR.-WHITE	4	2	1	1	11:8 5
4. SCHWABEN	4	1	2	1	13:12 4
5. KICKERS	4	1	1	2	14:14 3
6. SPARTA	4	1	1	2	11:11 3
7. WILMETTE	4	1	1	2	9:13 3
8. LITHS	4	1	0	3	6:19 2

FIRST DIVISION:

	V.	N.	P.	SKORE	BODY
1. UNITED SERBS	4	0	0	0	20:8 8
2. WAUCONDA	4	3	0	1	18:8 6
3. ROYAL WAWEL	4	3	0	1	14:8
4. LIGHTNING	4	2	1	1	11:11 5
5. LIONS	4	1	1	2	10:18 3
6. SLOVAKS	4	1	0	3	10:16 2
7. FORTUNA	4	1	0	3	7:13 2
8. REAL F.C.	4	0	1	3	6:14 1

★

SPARTA vs. LITHS 7:1

Ano 7:1! Tento výsledek je správný, ikdyž skoro neuvěřitelný. Konečně útok Sparty jako by se probudil a dal se ihned do práce.

Lád'a Gajda, manager prvního mužstva Sparty měl k dispozici následující hráče: Pospíšil - Lencioni - Bole - Gajda - Del Real - Forde - Fajkus - Brabenec - Wolf - Felske - Sawyer - Klečka - Veselý - T. Barg a Swanson.

Začátek hry nevyplýval nijak ružově pro naše Spart'aný, neboť Litevci již ve druhé minutě proběhli naší obranou a pěknou střelou Krygerise získali vedení 1:0. Hra se vyrovnala a o pět minut později nově podepsaný dorostenec Julio Del Real vyrovnal na 1:1.

Ve druhé třetině Spart'ané získali silnou převahu, kterou také vyjádřili dvěma brankami a

tím Sparté zabezpečili první vítězství se ziskem dvou bodů. Nejdříve to byl Willie Fajkus a později Peter Forde, kteří upravili výsledek na 3:1 do konce druhé třetiny.

Povzbuzení dvoubrankovým vedením Spart'ané dokázali, že dovedou také střílet: a to se jim právě vyplatilo ve třetí třetině. Willie Fajkus dvěma brankami, Lencioni a Julio Del Real po jedné - upravili konečný výsledek na 7:1. Konečně se naši fandové dočkali zaslouženého vítězství Sparty a odcházeli ze zápasu s uspokojením.

★

ZE SVAZU SVOBODNÝCH ČS. SPORTOVČŮ V ZAHRANIČÍ

Lyžařský nezmar Miloš Voboril z New Yorku skončil na druhém místě v běhu na lyžích na 50 km. ve velkém maratónu „LOPPET“ pořádaném v „Lake Placid“ N. Y. Nyní se chystá do Colorada, potom do Michiganu a ukončí sezónu ve Vermontu. Přislíbil hrati obrance v hokeji s New York mužstvem, které bude hrát 31. března 1984 na turnaji Josefa Malečka v Torontě! N. Y. mužstvo už se pilně připravuje pod vedením Lud'ka Janského a Pavla Maryšky, ale dosud hledá posily. Volejte Lud'ka po 4 hod. odpoledne (516) 586-0215. Turnaje se zúčastní Sparta Chicago a Uragan Toronto pod vedením Oty Pokorného z Pražské Slavie! O turnaj je velký zájem. Pohár čestného předsedy Malečka věnoval Karel Fišer z Clevelandu k uctění památky Josefa Malečka.

Každý rok náš dlouholetý člen Jára Kohout jezdí a létá - po světadílech a zemích, kde se usídlili naši exulanti. Letos to bude slavnostnější, protože

všude budou oslavovat jeho osmdesátku. Už 25.-26. února bude v Chicagu na Velehradě, a 19. března pak zase ve Washingtoně. Jeho letošní program v Austrálii začne 23. března a skončí 28. dubna na Novém Zélandu. V květnu se rozjede po východní Kanadě a v říjnu se vydá do Kalifornie. Celý listopad chce věnovat krajanům v Evropě a navštíví i ty nejmladší v pěti uprchlických táborech. Mezitím ještě zavítá do Clevelandu.

Přejeme Ti šťastnou cestu, Járo!

Kdo chcete o něm vědět více, přečtěte si jeho memoáry „HOP SEM, HOP TAM“, někdy se dosud objevuje na místních televizích, kde jej určitě hned poznáte.

Tis. služba svazu

30 let krajanského rozhlasu manželů Zdeňka a Evelyny Pražákových v Clevelandu Ohio

Třicet let je dlouhá doba. A v exilu kus života těžkého. Ano, už 30 let zní na vlnách americké rozhlasové stanice W.E.R.E. - AM-1300 v Clevelandu každou neděli naše mateřština: krásný, čistý, český jazyk, mezi naší krásnou národní hudbou, která si dobyla úcty a uznání celého kulturního světa. A naši krajané v celém Ohio jsou na to právem hrdí.

Kromě místních zpráv a informací, zní také slova statečná a bojovná, která burcují svědomí tohoto šťastného kontinentu, který dosud nepoznal neštěstí vlastního národa, nesvobodu, okupaci a dosud stále neví, co komunismus je.

Také v angličtině - je americkým lidem připomínán osud malé, krásné země - tam přímo v srdeci Evropy, která kdysi bývala

zemí šťastnou a svým demokratickým zřízením vzorem mnoha zemím jiným.

Každý týden slyší Američan o Československu, o komunistickém násilí páchaném na jeho lidu a kultuře. A každý týden nutí svědomí amerického člověka přemýšlet o omylech západních mocností na konci druhé světové války.

Třicet let je dlouhá doba. Pražákovci ji naplnili každodenní prací když týden co týden připravují rozhlasové relace. Nepočítané hodiny, dny tak často obětavě nastavované nocemi, osobní finanční oběti, jsou příkazy exilu, bez nichž se žádná poetická práce pro národ a vlast neobejde. A k tomu je potřeba lásky a nadšení hodné mravní síly, hluboké národní uvědomění.

V rozhlasovém studiu clevelandského rozhlasu se za tu dobu vystřídal mnoho významných národních pracovníků. Svými projevy do historie tohoto rozhlasu se zapsali také nezapomenutelné dr. Petr Zenkl, dr. Jan Papánek, kardinál Beran, dr. Král, Václav Majer, řada poslanců, novinářů, kulturních, odborných a sportovních pracovníků. A později také odbojoví činitelé a političtí vězni z okupovaného Československa.

Všichni se stejným úmyslem a cílem: prospět naší národní věci, naší domovině, naší československé vlasti. Toto všechno je také ideou a přáním těch, kteří každý týden a za každého počasí, po dobu těch dlouhých 30 let obětavě a zcela samozřejmě připravují naše české vysílání.

Velkou poctou a uznáním bylo Zdeňkovi Pražákovovi pozvání presidenta Reagana na oběť, který dával v Bílém domě na počest předních rozhlasových pracovníků amerického etnického života, v říjnu loňského roku.

V rozhlasovém studiu clevelandského rozhlasu voní v tyto výroční dny velká kytice karafiátů v našich národních barvách: červené a bílé.

Je to vonička díky a uznání. Díky a obdivu nás všech zde v exilu - a také tam doma. Zdeňkovi a Evelyny Pražákovým za jejich mravenčí, obětavou a krásnou práci pro naši národní věc na českém vysílání clevelandského rozhlasu.

Dnes se mohou oba, Evelyn a Zdeňek Pražákovci hrdě pohlédnout zpět na těch svých 30 let, naplněných prací pro krajany v Ohio a pro národ doma. Jistě je hřeje vědomí, že nežijí svůj exilový život marně.

Zdeněk Slavík

STANLEY STAWSKI DISTRIBUTING CO.

Importers & distributors of fine
quality beers, wines, liquors

Známé oblíbené pivo "Gösser" z Rakouska. — Žádejte v obchodech a restauracích

1136 NORTH ASHLAND AVENUE
Chicago, Ill. 60622 • Tel: 278-4848

Pěkné posezení najdete v přátelivém prostředí
restaurace

CAFÉ EUROPE

u Mirka a Stelly Umlaufových

5710 West Cermak Road v Ciceru

RODINNÉ OSLAVY — PARTY — PODLE DOHODY

ČESKO-AMERICKÁ KUCHYNĚ

DENNĚ ČERSTVÁ JÍDLA — BAR

TELEFON: 656-3555

Zdařilý XXXIII. reprezentační ples Oblastního výboru ČSNRA

Naše letošní debutantky se svými tanečníky (zleva - doprava): Daniela Slávka Čapková - Petr Škach, Vladimíra Bindrová - John Škach, Rosemarie Chybíková - Petr Pejša, Elizabeth Kotlářová - Randall Joseph Krebs, Diane Joan Vesecská - Lenny Mach, Eva Čeveličková - Eric Krzyvon.

Taneční skupina Kluba Domova a Besedy po zdařilém vystoupení na našem XXXIII. reprezentačním plese. 1. řada: Zdenka Židlická, Jan Uhlíř; 2. řada (zleva - doprava): Veronika Trousilová, Jeannette Hofsteadter, Alice Halvová, Blanche Vedralová, Jean Hrubá, Barbara Rusková; 3. řada: Eric Krzyvon, Milo Ulrich, Dalibor Zeman, Petr Pejša, Charles Klapp, Zbyněk Židlický.

Se zájmem si prohlédneme programovou knížku XXXIII. reprezentačního plesu Oblastního výboru ČSNRA. Opět jako léta minulá ji pečlivě připravila předsdkyně plesu Vlasta Vrázová; její výstižné články o historických událostech a významných osobnostech našeho národa a o práci a působení naší národní větve v USA příležitostně doprovázel grafik Milan Kořáček. Dnes tato knížka je a zůstane i nadále milou památkou na náš letošní zvlášť zdařilý reprezentační ples.

Zalustujeme-li v ní, usmívají se na nás z jejích stránek mladistvé tváře našich roztomilých letošních debutantek: Vladimíry Bindrové, Daniely Slávky Čapkové, Evy Čeveličkové, Rosemarie Chybíkové, Elizabeth Kotlářové a Diany Joan Vesecské, které byly v sobotu 28. ledna 1984 v tanečním sále hotelu The Ritz - Carlton představeny naší veřejnosti. Po svém uvedení do společnosti puvabně zatančily se svými tanečníky: Johnem Škachem, Petrem Škachem, Ericem Krzyvonem, Petrem Pejšou, Randalem Josephem Krebsem a Lennym Machem libivou Fléglovu polonézu v choreografii Jana Uhlíře a Zdenky Židlické.

Na další stránce nacházíme jména tanečnic a tanečníků Klubu Domov a Besedy: Alice Halvové, Jeannette Hofsteadterové, Jean Hrubé, Barbary Ruskové, Veroniky Trousilové, Blanche Vedralové, Zdenky Židlické; Erica Krzyvone,

Charlese Klappa, Petra Pejši, Jana B. Uhlíře, Milo Ulricha, Dalibora Zemana a Zbynka Židlického. Při jejich pročitání vzpomínáme na vhodně volený výběr národních českých tanců, které procítěně a působivě v programu večera v choreografii Jana Uhlíře a Zdenky Židlické předvedli v krojích jižních Čech. Příjemně překvapili přítomné a sklídili zasloužený potlesk.

O účasti mladé generace na tomto významném společenském večeru naší zdejší krajanské větve řekli naši věrní a přivítiví master a mistress of ceremonies Dennis a Mary Ann Sadílkovi, že nás naplňuje nejen hrdostí, ale že dává i oprávněnou naději, že v národních tradicích kulturního bohatství našeho domova bude pokračováno a že jimi bude obohacena naše vlast americká.

Zdařilou „novinkou“ našeho letošního plesu bylo procházení debutantek s otcí a později maminkami s tanečníky jejich deer pod oblouky ozdobenými zelenými ratolestmi a květinami, které drželi mládenci a dívky oblečené v našich překrásných malebných krojích /českém, moravském a slovenském/, které vyjadřovaly náš etnický původ.

Citově též působilo zařazení maminek do pořadu představení debutantek. Do sálu je přivedli tanečníci jejich deer, kde tyto je pak vděčně políbily a obdarovaly červenou růží.

K tanci a poslechu hrál v chicagské oblasti významný orchestr taneční hudby Phil Var-

chetty, při kterém se tak pěkně tančilo, že se mnohým nechtělo jít ani domů.

Málokdo si dovede představit a tato krátká zpráva nemůže zcela vystihnout kolik hodin času, práce a obětavosti je zapotřebí k uspořádání takové slavnostní události našeho krajanského života.

Po několika let tato námaha a práce s reprezentačním plesem spojená byla vložena na předsdkyni plesu Vlastu Vrázovou a její věrné spolupracovníky - předně příslušníky naší mladé generace.

Nechť tedy ses, Vlasta Vrázová a všichni kdo ji pomáhali přijmou alespoň toto srdečné upřímné poděkování jako projev vděčnosti za krásný večer, který nám připravili.

Za tiskový odbor Oblastního výboru ČSNRA

F. U.

Budeme promítat film s Vlastou BURIANEM.

Po zdařilém promítání filmu „Hej rup“ s Voskovcem a Werichem podařilo se nám zajistit další veselohru a to film „Anton Spelec - ostrostřelec“ s Vlastou Burianem v hlavní roli. Film byl natočen v roce 1932 režisérem Martinem Fričem. V dalších rolích hrají: Růžena Šlemrová, Jaroslav Marvan a mnoho dalších známých herců.

Děj filmu se točí kolem záměny osoby, která měla jít tři měsíce do vězení, najde však někoho, koho pošle za sebe. Později se však ukáže, že je na tom hůře než ten pán ve vězení.

Je kolem toho mnoho bujného humoru, jak ani jinak nemůže být, hraje-li ve filmu Vlasta Burian.

Přijďte se všichni zasmát s námi ve středu 15. února 1984 do Masarykovy školy 5701 22nd Pl. Cicero.

Začátek je v 7:30 večer. Přiveďte své známé a přátele. Odbočka „28. říjen“

Vzpomínkový večer na Jana Palacha

k 15. výročí jeho smrti

v sobotu, dne 11. února 1984
v 8 hodin večer ve škole
T. G. Masaryk,
5701 W. 22nd. Pl., Cicero

Pásmo světelných obrazů, výňatků z filmů a zvukových záznamů nám přiblíží atmosféru z let 1968 i touhu mladých rozvinout uspořádání lidských vztahů a pokračovat ve všestranném rozvoji republiky v

ideálech Masarykovy demokracie.

Z programu, který celý sestavil pan Emanuel Lát, vyjímáme: hlas presidenta T. G. Masaryka z jeho projevu o demokracii; přímé záběry z pražských ulic z let 68-69; zvukové záznamy tehdejších interpretů dění - jako kazatele Luboše Svobody s manželkou, Marty Kubišové, hudebního skladatele Petra Ebena a dalších.

Uslyšíte jejich prvotní a bez-

prostřední improvizace, kterými reagovali na tehdejší tragické události.

Uchovejme v paměti Palachův odkaz a přísahu československého studentstva - že na Palachovu oběť národ nesmí nikdy zapomenout.

Pořad programu bude rozdán návštěvníkům u vchodu.
Příspěvek \$2.00

Klub svobodné kultury

Prodám přímo

krásný výletní dům
3 ložnice, každá
o 2 postelích,
s nerušenou vyhlídkou
na jezero
- hodinu cesty od Chicaga
VOLEJTE:
od neděle do čtvrtka
(312) 964-8387
v pátek a v sobotu:
(414) 843-2189

Cermak Plaza Dental Center

7034 WEST CERMAK ROAD, BERWYN, ILL.
(přímo proti Cermak Plaza)

Tel.: 788-9305 -(6)

Návštěvní hodiny:

9 a.m.—5 p.m. pondělí—pátek; 9 a.m.—2 p.m. sobota
Večerní "appointment" dle dohody.

Prohlídky, porady, rozpočty zdarma.

Pomůžeme vám vyřešit všechny problémy vašeho chrupu
k vaší úplné spokojenosti.

XIII. Ples Čechů a Slováků v Clevelandu bude 10. března 1984

Do New Yorku a okolí

H&S PORK STORE

(předtím B. Hrdina)

PRVOTŘÍDNÍ párky, debrecinky, salámy, klobásy, domácí salámy, paprikovaná slanina, tlačenka a jiné masové výrobky. - Nezapomeňte ochutnat naše znamenité domácí uzené, jakož i vařené šunky. Chutné jaterničky a jelítka každý den čerstvé. Naše specialita: moravské (cikánské) uzené, výsek čerstvého mladého vepřového, hovězího, telecího, jehněčího a veškeré druhy drůbeže.

MIRO HIC - MAJITEL
35-10 DITMARS BLVD., ASTORIA, NEW YORK
(mezi 35. a 36. ulicí) Telefon AS 8-8468.

Sloupek informací

(Pokračování ze str. 2)

Tak dnešní Indie je na jedné straně velmi moderní a zároveň silně zaostalá. Na venkově desítky milionů dětí trpí podvýživou i hladem a naprostým nedostatkem lékařského ošetření, zatímco bohatí „socialističtí a demokratičtí“ Indové se stravují v hotelích první třídy, kde za normální oběd platí 80 dolarů. Číšník, který je obsluhuje vydělá tento obnos teprve za dva měsíce práce. Ovšem, běda mu, kdyby pocházel z kasty výrobců měchů na vodu k zavlažování chudých políček! Ta stojí často i v moderní „demokratické“ Indii pod úrovní těch nejchudších parů, od nichž si urozený brahmanský Ind nevezme ani sklenici vody, tím méně oběd v hotelu. A v tomto kastovníctví bohatých maharadžů - (v indické ústavě sice theoreticky rovnoprávných s obecným lidem) - a v náboženském kultu posvátných krav se vším, co s tím souvisí, se skutečný pokrok, pravá humanita a ideály opravdové demokracie jen velmi těžko a pomalu prodírají do denního života. Proto má dílo blízké lásky Matky Terezie z Kalkuty v Indii tak veliký ohlas! Proto se asi také komunisté dostali k politické moci jen v nejvíce pokřesťané krajině - ve státě Kerala, protože jeho obyvatelé byli Kristovým evangeliem „probuzeni“ z „nirvány“ živým citem pro sociální nespravedlnost. Ovšem, dokud se indiští lékaři - po praxi v USA či jinde na západě - budou „zapomínat vracet“ ke svému národu do Indie a budou dávat přednost životu a práci v USA, dotud budou na indickém venkově i ve městech malé děti i dospělí umírat hladu a podvýživou, navzdory všem fakýrům, kteří polykají oheň a pojídají hřebíky.

JAVUREK FURS
6615 W. Cermak Rd.
BERWYN, ILL.
7484-0917

PRAGUE SAUSAGE & DELICATESSEN

- HOME MADE SAUSAGES
- FROZEN FOODS
- HICKORY SMOKED MEATS
- FRESH POULTRY
- ČERSTVÉ DOMÁCI UZENINY
- IMPORTOVANÉ LAHŮDKY

6312 WEST CERMAK ROAD
BERWYN, ILLINOIS 60402

☎ (312) 795-0250

Rádi vás obslouží a na vaši návštěvu se těší
MARY & STANLEY DYNIA

„Otvírání studánek“ – dílo skladatele Bohuslava Martinů, bude provedeno v Clevelandu, O., 26. února 1984.

Kurátor Hudebního oddělení Clevelandského uměleckého musea je úspěšným propagátorem české a slovenské hudby v Americe.

I tentokrát nám připravil vynikající program a to už na neděli 26. února. Přečtěte si co nám o něm píše sám:

„V každém kraji je to jiné, ale u nás na Vysočině, děti z jara studánky čistí.“ zpívá básník Miroslav Bureš ve svých verších, které tak hluboko zapůsobily na Bohuslava Martinů, žijícího tehdy ve Švýcarsku. Tak se zrodilo „Otvírání studánek“, dílo básníka a skladatele z Poličky. Hluboký cit a volání domova prostupuje toto malé vokální dílo. Ansamblovou houslí, violy, klavíru, ženských hlasů, recitátora a mužského sólového basu rozvine tento krásný lidový obyčej - otvírání studánek.

Čistá a vřelá je hudba Martinů z posledních let jeho života: vrací se v ní domů do rodného kraje, kde v mládí „zpěv skřivanů nabíral si sluncem tkaný“ a „z hlasu zvonů naučil se čist touhu, bolest i šum padajícího listí.“

OTVÍRÁNÍ STUDÁNEK spolu se Třetí violoncellovou sonátou, Proménádami a Písníčkami na jednu stránku bude na programu Hudebního oddělení Clevelandského uměleckého musea, v neděli 26. února ve čtyři hodiny odpoledne. František Smetana, virtuos na violoncello, žijící v Richmondu ve Virginii a clevelandští umělci provedou výše zmíněná díla. Ženský sbor episcopálního kostela Svatého Petra z Cleveland Heights zazpívá „Studánky“ česky za řízení Karla Paukerta.

Vstup je volný.

Ve tři hodiny odpoledne před výše uvedeným programem bude Malcolm Miller z Oxfordu

přednášet o unikátních barevných středověkých oknech katedrály v Chartres ve Francii a přednášku doprovázet diapositivy.

Sám jsem ho v Chartres slyšel, a ačkoli mezi Martinů a jeho programem je jen minimální souvislost, doporučil bych vám přijít do musea o hodinu dříve a poslechnout si prof. Millera.

Rád bych vás všechny co nejserdečněji pozval na výše zmíněný koncert komorních skladeb Bohuslava Martinů.

Karel Paukert

Doufám, že Karla Paukerta neklamete a všichni přijdete.

Dagmar Posedělová

XIII. annual Ball of the Czechs and Slovaks in Cleveland

The plans for the XIII. annual Cotillion Ball of the Czechs and Slovaks in Cleveland area are in full swing. The ball will take place on March 10, 1984, in the Grand Ballroom of the Stouffer's Inn-on-the-Square.

Following the presentation of the following debutantes, dancing will be to the music of Bob Berry and his orchestra:

Karen Louise Barney, Pamela M. Greco, Darcy Lynn Gregor, Cheryl Hrdlicka, Kathy Kotesovec, Lisa Ann Krivos, Elizabeth A. Mlejnek, Cynthia A. Vojtech, Victoria L. Votypka.

Miss National C.S.A., Suzanne Renee Loyd of Seven Hills will also be present and take part in the program, during which scholarship awards will be given.

Tables will seat eight - and can be reserved along with individual tickets with John Mino ☎ 779-7415 or Zdenek Prazak ☎ 221-7348.

J. V. Sládek:

V náručí Boží odkudž jsme vyšli,
večer se zase sejdeme zas.
Kdo by se děsil, kdo by se trás?

Masové vraždění věřících Bahajců v Iránu

Z Iránu docházejí zprávy, že v listopadu a v prosinci tam bylo zatčeno a uvězněno asi 180 osob bahajského náboženského vyznání. Důvodem bylo jejich náboženské přesvědčení. V prvních dnech nového roku bylo zatčeno dalších 70 Bahajců. V iránských vězeních jich je nyní přes 550. Tito lidé, muži i ženy, jsou ve skutečném nebezpečí života. V uplynulých čtyřech letech bylo v Iránu za svou náboženskou víru popraveno asi 150 Bahajců. Několik dalších Bahajců zemřelo na následky mučení ve vězení, někteří zmizeli a předpokládá se že už nežijí.

Bahajská náboženská komunita v Iránu je vystavena i jiným druhům pronásledování. Bahajské děti se nemohou dostat do školy; majetek Bahajců je konfiskován; mnoho z nich ztratilo svá zaměstnání. V září minulého roku zakázali iránské muslimští mocipáni jakékoli náboženské projevy Bahajců i v jejich chrámech. Bahajci poté rozpustili své volené náboženské sněmy a vyzvali iránské orgány, aby skončily s jejich perzekucí. Mnoho členů těchto sněmů je nyní ve vězení. Zmíněné události vzbuzují odpor v každém člověku, který má respekt k lidské důstojnosti. Tyto činy - stejně jako rafinovanější metody pronásledování -

ledování náboženství komunisty - porušují jedno z nejdražších lidských práv - právo na svobodu svědomí. Mnoho lidí ve světě má pochopení pro utrpení, způsobené pokusy vládnoucích režimů o potlačení duchovního přesvědčení lidu, jemuž vládnou. Například muslimové v Sovětském svazu trpí násilným zavíráním svých mešit a seminářů a zákazem náboženské výuky svých dětí. Taková protináboženská perzekuce dosvědčuje strach a slabost přesvědčení režimu a nedostatek síly přesvědčit lid o správném směru a cílech své vlády. Prezident Reagan loni v květnu prohlásil, že Spojené státy a prakticky celý svět jsou stále více alarmovány a znepokojovány perzekucí a těžkým pronásledováním Bahajců v Iránu. Je to pravda stejně i dnes.

Petr Horák

NEČTETE NA DLUH?

FIRESIDE FEDERAL SAVINGS & LOAN

5041 31st Cicero, Ill.

☎ 863-0780

SAVINGS ACCOUNTS - N.O.W. ACCOUNTS

Safety Deposit Boxes - Travelers Checks

KARLIN SLOVAK DAY
5304 Fleet Ave.
PORK DINNER & DANCE
Sunday, February 26, 1984
Benefit of Travnica Folk Dancers
Food from 1:30 P.M.
MUSIC BY JOE KOPCO from 2:30 P.M.
Dancers will perform at 4:00 P.M.

Blahopřání k narozeninám

Své dlouholeté přítelkyni, která mi pomáhala dělat „první kroky“ v Americe, když jsem v r. 1923 připlula k jejím břehům, paní

Růžence VOKURKOVÉ
z Berwynu, Ill.

Růžo má drahá, vzpomínáš na ty doby? Nikdy jsem nezapomněla a do smrti nezapomenu na Tvou laskavost a obětavou pomoc, které jsi mi tehdy, před šedesáti lety prokázala.

Přeji Ti proto a Pána Boha o to prosím, abys byla i ve svém životním podzimu stále zdráva jako jsi byla dosud; až příliš dobře vím, co všechno Tě v životě potkalo, a proto tím víc jsem Ti vděčna za příklad Tvé pevné víry v Boha.

Bůh Ti žehnej a opatruj Tě.

Tvá věrná přítelkyně
Hermínka Ondrušová

**VÝROČNÍ PROJEV
PRESIDENTA
R. REAGANA O STAVU
AMERICKÉ UNIE
20. 1. 1984**

President Reagan řekl, že ve Spojených státech nyní opět převládá energie a optimizmus, a že Amerika je zpátky tam, kde byla před lety; stojí pevně a hledí do osmdesátých let s odvahou, důvěrou a nadějí.

Americký prezident vyzval lid Spojených států, aby se sjednotil za čtyřmi cíli: K zajištění stálého ekonomického růstu, k rozvoji „nových amerických obzorů“, k posílení tradičních hodnot a k vybudování spravedlivého míru. V pohledu do budoucnosti prezident americkým občanům zdůraznil, že můžeme naplňovat naše sny o cestách k vzdáleným hvězdám, v životě a v práci ve vesmíru za mírové, hospodářsky

výhodné a vědecké výdobytky. Pak oznámil, že Americkému úřadu pro výzkum ve vesmíru dal za úkol, aby do deseti let vyvinul stálou vesmírnou stanici s lidskou posádkou. Amerika je podle Reagana příliš velká pro malé sny.

President Reagan se ve svém projevu obrátil také na lid Sovětského svazu, a na první místo svého mírového úsilí postavil nutnost vytvořit stabilnější základnu pro mírové vztahy se Sovětským svazem. Vyzval ke konstruktivnímu dialogu, a zdůraznil, že jediná rozumná politika pro sovětskou i americkou zem je uchránit v tomto moderním věku naši civilizaci. Jaderná válka se podle jeho slov nedá vyhrát a nesmí k ní nikdy dojít. President řekl na adresu sovětského lidu, že Američané jsou lidé mírumilovní; a jestliže sovětská vláda chce opravdu mír

pak mír také bude, protože záleží na ní, bude-li poctivě vyjednávat.

Americký prezident dále vyzval členy Kongresu, aby bez ohledu na svou stranickou příslušnost podporovali jeho politickou linii v Libanonu a ve Střední Americe k dobru Ameriky a v obou končinách. Zdůraznil, že americká námořní péchota, která se podílí na činnostech mnohonárodních mírových sborů v Libanonu, se nesmí podrobit teroristům, kteří si svými násilnými akcemi vynucují, aby se vrátila domů. Přítomnost amerických vojáků v Libanonu pomáhá v této oblasti „přerušit“ cyklus zoufalství. V Libanonu - pokračoval prezident - dochází k pokroku, a existuje naděje na zajištění svobody, nezávislosti a suverenity této země, i když cesta k tomuto cíli není a nebude

lehká.

V oblasti zbrojení se prezident Reagan vyslovil za snížení počtu jaderných zbraní, a znovu položil otázku: „nebylo by lépe, odstranit jaderné zbraně úplně?“

Ve vnitropolitické části svého projevu prezident konstatoval, že americká hospodářská situace se zlepšuje, a vyzval republikány i demokraty, aby hledali účinné cesty k snížení deficitu ve federálním rozpočtu.

Americký prezident dále řekl: „Lidé všude ve světě touží po míru a lepším životě. Vlna budoucnosti je vlnou svobody. Náš boj za demokracii nemůže a nebude odmitnut ani odražen.“

**NEČETE
NA DLUH?**

Americká země vyznává a chce spravedlivý mír, v němž se posvátně uctívá svoboda, lidská práva a důstojnost každého jedince. President Reagan se také postavil za obnovu práva na život nenarozeného dítěte. Dokud není možné dokázat, že nenarozené dítě ještě není lidskou bytostí, nelze mu to - jsme-li spravedliví - upírat. President Reagan však zdůraznil, že Amerika byla založena lidmi, kteří věřili, že skálou jejich bezpečnosti je Bůh. Musíme však být podle prezidentových slov opatrní v tvrzení, že Bůh je na naší straně, ale je správné se stále ptát, zda my jsme na straně Boha.

**MATE UŽ PŘEDPLACEN
HLAS NÁRODA
NA ROK 1984?**

Our sincere thanks

to all our relatives and friends who attended the funeral services of our beloved sister, aunt and great aunt

Jeannette R. SIMEC

Thanks to:

Rev. John Manz, celebrant of the Mass
James Kastigar concelebrant
Matthias Lorenz concelebrant

Rev. Pat Alongi for the prayer and singing service he conducted at the funeral chapel Friday evening.

Our thanks for the many visits and prayers that the Fathers Manz, Kastigar, Alongi, Příbyl and hospital chaplains Norman Kunz and Matthias Lorenz made to Jeannette during her lengthy hospital stay.

to: Fathers Manz and Lorenz for their accompaniment to the cemetery and conducting the Burial Service in the Cemetery Chapel

to: Sister M. Leonia, S.S.S.F., Organist and Choir Directress, of the music during the Mass and members of the St. Cecilia Choral Society for their beautiful singing during the Mass.

For Visitation to the Chapel, to by:

the many Sisters of the order of School Sisters of St. Francis, Milwaukee, Wi., and Chicago, Il.,

The „Mariánská družina“ and „Živý růženec“ and recitation of the Rosary in the Chapel

The Neighbors of the 28th and Trumbull Block Club and their beautiful floral piece St. Elizabeth Court # 615 N.C.S.F.

Heartfelt thanks to the many relatives and friends that sent Mass cards, Stipends, Spiritual Enrollments, and cards of Sympathy.

Sincere thanks to the funeral director Joseph J. Noworul for all of his many services he performed and the organ music played by Evelyn J. Rezek in the funeral chapel.

Rose Zak (Frank A. Deceased) Sister Mary Simec, S.S.S.F.
Albina Simec Julia Amundsen (Marvin)

Nephews: Dr. David Zak (Mary Ann) and Bernard Zak (Nancy)

Nieces: Irene Costello (Louis) and Loretta Zak

Great Nephews: Dr. Richard Zak, Michael Zak, Mark Zak, Tommy Zak, Brian Costello, Kenneth Costello, Timmy Costello

Great Nieces: Cheryl Zak and Nancy Costello

K 15. VÝROČÍ JANA PALACHA

**PŘEDNESENO AUTOREM JÁREM MECŮ NA
CLEVELANDSKÉM ČESKÉM PROGRAMU
MANŽELŮ PRAŽÁKOVÝCH V NEDĚLI 22.
LEDNA 1984.**

Nezapomeň!

Pohlédni na tu tvář v plamenech protestu.
Ten student netoužil po slávě, po gestu.
Měl život před sebou i lásku bez jména
někde na Petříně zůstala pohřbena.

Pohlédni na tu tvář v plamenech protestu
Ty, mladý, který jdeš hledat si nevěstu...
Pomysli na srdce, jež tenkrát shořelo
kterému v otroctví už se žít nechtělo.

Vzpomeň si na bratra, jak tam stál v plameni
hořící pravici dával ti znamení:
„Potomku rebelů, buď Mužem odvahy!“
I en kdo chce svobodu, nekleka před vrahy!

Tam na tom náměstí s knížetem na koni
dál stojí mladý Muž jenž hlavu neskloní.
Tak vešel do věků, Syn vlasti trpící
s pochodní svobody v hořící pravici.

Jára Meců.

Utěchu nejlepší
jenom dá modlitba,
u Matky bolestné
je v bolu opora,
jíz nedá chlubný svět
vždyť víš, že Bůh jen láska jest.

Vím zcela určitě, že v těchto dnech oslavuje svoje narozeniny i moje další dobrá přítelkyně, paní

**Eva RUMÍŠKOVÁ st.
z Berwynu**

**Proto jí přejeme hojnost zdraví, Boží
ochrany a životní pohody do dalších
spokojených let.**

**Hermína ONDRUŠOVÁ
s rodinou**

Archdiocese of Chicago

Joseph Cardinal Bernardin has issued the following statement on Pope John Paul II's appointment of Bishop Bernard Law as Archbishop of Boston:

I was delighted when I learned of Bishop Bernard Law's appointment as Archbishop of Boston. Archbishop-elect Law, a long-time friend, has served with distinction in his home diocese of Jackson, Mississippi and for the past ten years, as Bishop of Springfield-Cape Girardeau. He has also been very active in the National Conference of Catholic Bishops, having served at one time as Director of the Office on Ecumenical and Inter-religious Affairs.

Archbishop-elect Law brings to his new appointment a keen intellect, many personal qualities and extensive pastoral experience. I am confident that the priests and people of Boston will appreciate his leadership. I wish him well as he begins his new ministry. In the name of the bishops, priests, religious and laity of the archdiocese, I extend our congratulations and a promise of prayers.

★

Joseph Cardinal Bernardin has appealed to Catholics to provide the best in seminary training. His appeal, on behalf of four archdiocesan seminaries, sparks a collection set for February 4th and 5th in all 444 Catholic parishes of Cook and Lake Counties.

Last year, Chicago-area Catholics contributed \$581,000 in response to a similar appeal from the Cardinal, an increase of 25 percent over the previous year.

The Archbishop of Chicago told Catholics that their lives had been touched and enriched by dedicated priests and asked that the tradition of priestly service continue. "The four seminaries," said Cardinal Bernardin in a letter to pastors, "serve two purposes: first, to offer a sound academic education; and second, to provide an intense spiritual and apostolic formation for our seminarians."

The seminaries, two at the high school level, Quigley Preparatory Seminaries North and South, the undergraduate level Niles College Seminary and the graduate school of theology, St. Mary of the Lake Seminary, Mundelein, Illinois, currently enroll 125 young men.

FRANZ WERFEL

Píseň o Bernadettě

(Pokračování z min. čísla)

Kapitola dvacátá

BLÝSKAVICE

Bernardettino chování po této katastrofě je pro mnohé lidi opět nepochopitelným překvapením. Když minulý úterý Paní nepřihla, Bernardetta zoufalstvím div nezemřela, přestože ji nezdar onoho dne nepřipravil o srdce jejich věrných. Dnes však, po blamáži, jež nemá sobě rovné, když byla nucena dávat před nevěstám publikem své dosavadní životní dráhy, je Bernardetta sám klid, je lhostejná a — nutno přiznat — i důvěřivě veselá.

Lidé Bernardettu nechápou, protože všichni, vznešení i prostí, posuzují život jen podle úspěchu. Tím bláznivým sloučením pohádky s dlouhou potlačovanou touhou prostého lidu, stalo se Soubirousovo dítě tak či onak středem města i venkovského kraje, předmětem denních hovorů a hádek ve všech rodinách. Bernardetta je hvězda, tak jak se stává hvězdou každý panovník, dobyvatel, hrdina, objevitel, umělec, jakmile se ocitne v bleskovém světle úspěchu. Tento úspěch ho automaticky činí hercem sebe samého, hercem vlastní životní role, pročez je zde odborný výraz "hvězda" zcela na místě. Kdo by ostatně nepozbyl své neuvědomělé přirozenosti, když na něho civí sto tisíc očí?

Bernardetta jí však nepozbývá. Její nevinnost, pokud jde o úspěch, je arci' tak užasná, že u ní ani není zásluhou, uchovávali si svou přirozenost. Jestliže ji lidé nechápou, ona je také nechápe. Co z toho ty tisícové davy mají, že vyčítávají její společenství s Paní? Kdyby nikdo nechodil, oč lepší by to bylo! Alespoň by jí děkan a prokurátor i policejní komisař nechali na pokoji. To běhání za ní přináší jí přece jen mrzutosti a trápení. Důležitá je láska. Důležitá je pro ni pouze její milá Paní, jinak nic. V hloubi duše nemá Bernardetta nejmenší potuchy o přesvědčování někoho o tom, že Paní je bytost skutečná, nikoliv pouhá představa. Jenom z donucení, nikdy však z vlastní vůle, pouští se do rozhovorů a hádek o této věci. Co si má počít, když s ní farář a úředník zavádějí křžový výslech? Co jí zbývá, než říci pravdu? Má snad svou Paní zapírat jen proto, aby měla pokoj? Lidé neustále mluví o Panně Marii. Ať však je Paní kdo je, pro Bernardettu je především Paní — toto slovo obsahuje stokrát více osobnosti a více významu než slovo Nejsvětější Panna. Bernardetta ví velmi dobře, že příčinou všech zmatků není nic jiného než Paniny dalekosáhlé úmysly, její poselství a rozkazy. Kdyby se Paní zabývala jen jí, Bernardettou, jak by bylo vše lehké! Ale Bernardetta, prožívající v hodinách vytržení tolik blaha a slasti, není natolik neskromná, aby na tyto vedlejší Paniny záměry reptala, protože dnes nevěděla pro pramen kudy kam. Nic naplat! Paniny rozkazy musí se přesně plnit, ať říká kdo chce co chce.

V Cachotu se po celý den netrhnu návštěvy. Lidé si podávají kliku u dveří žaláře. Posedávají na posteli, na stole, ba i na podlaze, kterou arci' paní Soubirousová den co den drhne. Dnes však mezi nimi nepanuje ona ješitná blahopřejná nálada jako v jiné dny, ani se nikdo z nich neobrací na rodiče Soubirousovi podkuřujícími obdivnými otázkami: "jak jste asi št'astni, že máte takové dítě!" — "Kdo by se kdy nadál, že z Cachotu vzejde takový anděl!" Dnes naopak návštěvníci hledí před sebe smutně a vyčítavě, jako by byl vyšel z Cachotu osudný zmetek, na němž má buď jak buď rodina jakousi vinu. Není věru dobrým znamením, že dnes teta Bernarda spolu s úslužnou tetou Lucillou tak záhy odešla. Teta Sajouová nepřestává vrtět hlavou:

"To se nemělo stát . . . ne, tohle ne. . ."

Teta Piguno zatáhla matku Soubirousovou stranou:

"Poslyš, drahá, viš, co povídala paní Lacrampová? A ta má skutečně zkušenosti nemalé, protože ona sama má dceru v ústavě. To prý může trvat ještě pár měsíců, potom přijde škučení v očí, zchromnutí, ztráta řeči atd. Ano, ano, je to neštěstí!! Musíte se včas postarat o místo v tarbeském blázinci. Co dělat, musíte to snášet, nesmíte pozbyvat myslí. Tak, tak, já chápu, jak vám asi je. . . " "Praoubo de jou," volá Soubirousová přehřekc-ným hlasem znovu a znovu. Mezitím přišla i Peyretová a vzala si přede všemi návštěvníky Bernardettu na paškál:

"Chuděra paní Milletová! Má migrénu, jakou neměla už kolik měsíců. Poslala si dokonce pro dva doktory, pro doktora Peyrusa a pro doktora Dozousa. . . Já se jí nedivím — jak ses takhle mohla chovat, dítě? Požírat trávu a bláto a ke všemu ještě k tomu zvracet?"

Bernardetta stojí před ní bez rozpaků a odpovídá:

"Paní si přála, abych šla k prameni, napila se a umyla. Ukázala mi na nejzazší kout. Ale tam žádný pramen nebyl. Mu-

sila jsem hrabat v zemi a opravdu jsem trochu vody našla. Jinak, než s hlínou jsem ji však spolknout nemohla. . ."

Švadlena vyjede jako by jí zmije bodla:

"Snad nechceš tvrdit, že z tebe Panna Maria udělala hovádko? Slyšíte to, lidé zlatí? To zatvrzelé děvče by nám rádo namluvilo, že se Panna Maria chová jako d'áblíce, že jí poroučí, aby jedla hlínu a býlí! Co je moc, to je moc! Mělo by se říci panu faráři, jak se rouháš. . ."

"Není pravda, co říkáte, slečno," prohlašuje Bernardetta velmi klidně; a potom opakuje znovu, snad po sté: "Já nevím, kdo ta Paní je."

"Ale já vím, žeš náramně prohnáné stvoření," řekne Peyretová mžourajíc očima.

Piguno vrhne ustaraný pohled na matku Soubirousovou:

"Prohnané? To ubohé, ubohé dítě . . . prohnané?"

Věcným tonem dodává Bernardetta na ochranu Paní:

"Paní mi ostatně nepřikazovala, abych jedla hlínu, nýbrž abych pila z pramene. . ."

Strýc Sajou si zapaluje dýmku, což z respektu již několik dní neudělal. Odkáše si zrezivělým hlasem a pak konstatuje:

"Z pramene? Ale pramen tam není, tvá Paní tedy lhala!"

"Ano, ano, lhala," přidávají se i ostatní.

Bernardettě vzplanou oči.

"Paní nelže!"

Ševci Baringueovi, který se nad škandálem u jeskyně strašně

raží, se roztřesou nejen ruce, ale i hlava:

"V horách přicházejí prameny vždy jen shůry, to ví každé dítě — nikdy zdola. V podzemí jsou jen spodní vody. . ."

Ale Bernardetta svými odpověďmi přece jen docílila, že její zarážející ranní počínání nejvíce se již u přítomných zcela nepochopitelným. Jako vždy zvítězila tu přirozenost, s kterou svou Paní líčí jako bytost lidskou, jejíž originální přání a poselství je nutno stůj co stůj plnit, i když je to nepohodlné. Její logika, opírající se o přesvědčivost lásky, přesahuje stotisíckrát kritické schopnosti těchto malých lidí. Ač si toho nejsou vědomi, Bernardetta jim znovu vnucuje předpoklad, že její krásná Paní je bytost veskrze živoucí a skutečná i svrchovaně rozumná a že tudíž nemůže mít za lubem nic zmateného a záluďného. Případ s pramenem, jehož není, nedělá, jak se zdá, Bernardettě nejmenších starostí. Její tvář je dnes svěžeší než v kterýkoliv jiný den z předcházejících čtrnácti. Na líčkách, poškrabaných trny, spočívá růžový nádech. Matčiny uplakané oči ulpívají bázlívě na dítěti. Ne, nemůže, nesmí být pravda co povídá Piguno, že Bernardetta za pár týdnů ochrne a oněmí. Piguno je sprostá čarodějnice. A divná věc: právě ve chvíli velkého zklamání začne sama matka věřit, že je to opravdu Panenka Maria, která se jejímu dítěti zjevuje v podobě krásné Paní.

Jediný člověk nepromluvil odpoledne slova: František Soubirous, otec. Ale teď udělá cosi, čeho by se byl nikdo nenadál od tohoto nerozhodného člověka a tak velmi závislého na miněni světa. Vyhodí všechny návštěvníky ze dveří. Učini to arci' s grandezdou jemu vlastní, ukláněje se s rukou na srdci na všechny strany:

"Jsem chudý člověk," praví, "a jako by na tom nebylo dosti, seslal mi Bůh ještě tuto zkoušku. Nemohu vlézt do nitra svého dítěte. Nevím, zda Bernardettě opravdu v hlavě nepřeskočilo. Víím jenom, že nám nic nepředstírá. Ale co mám dělat? Musíme žít. Takhle však žít nemůžeme. V této světnici je tuze málo vzduchu a nás samotných je šest. Proto vás prosím, milí soušedé a přátelé, nemějte mi to za zlé, odejděte a už k nám nechod'te. . ."

Slova ta vyvřela z tak zjevné tísně, že nežádoucí hosté šmahem co nejspěšněji odcházejí, včetně Peyretové a Piguny, které ihned počnou roznášet žlé zvěsti od domu k domu. Jako poslední odchází poloslepý Bouriette, co taktéž vypomáhá na poště. Soubirous ho prosí, aby ho u Cazaneva omluvil nevolností. Poté otec Soubirous ulehne — po mnoha dnech zase poprvé — do postele a mdlý sluneční svit mžourá oběma nestejnými okénky do Cachotu.

Marie, chtěje nějak sestru utěšit, usedá vedle ní ke stolu a otevírá katechismus. A obě se počnou učit, jako by se nechumelilo. Jan, Maria a Justin, kteří vděčí Paní za báječně nevázaný a volný čas, vydávají se na objevitelské cesty.

Aby se dostaly na svět, volí si veliké myšlenky nezřídka hodně malé duchy.

Bouriette, bývalý šterkař, je slepý na pravé oko, ne však zcela. Kdyby jeho oko bylo slepé docela, "pohoršovalo" by ho, podle slov evangelia, méně. Takto jej však zlobí ustavičně, neboť jej svrbí, páli, protože je ustavičně zánícené. Mimo to ruší neurčitá, tmavoseda záře, ustavičně se vznášející nad pravým okem, jasnost levého. Bouriette učinil tento neuduh středem svého života. S jedné strany mu dopomáhá k součtu spolublížních, na druhé stra-

ně k soucitu a spokojenosti nad sebou samým. "Co můžete chtít ošlepaného?" je známý oblíbený obrat invalidy. A Bouriette opravdu sám od sebe mnoho nezádává. Ve věku nejmužnější síly vzdal se svého tvrdého povolání, aby se příležitostnými poslíčkovskými službami protloukal životem. Je to tak pohodlnější a před rodinou i před světem má dobré odůvodnění této pohodlnosti.

Ač by Bouriettovi nepřineslo vyléčení jeho neuduho praždné výlohy, případně cestou od Soubirouse ke Cazenavovi na velmi nezvyklou myšlenku. Jako všichni nemocní, moření ustavičným pocitem nevolnosti, jest toho mínění, že lék, který neškodí, propívá. A z čista jasna se Bouriette obrátí a vrací se ulici Rue des Petites Fossees k vlastnímu obydlí. Před vraty zastihne šestiletou dcerušku:

"Poslyš, dětátko, znáš massabielleeskou jeskyni, kde mívá Bernardetta Soubirousová zjevení?" ptá se jí.

Aby ne, tatínku," prohlašuje dítě dotčeně, jako habituě, který není za něho pokládán, "vždyť jsem tam byla třikrát. . ."

"Tak poslyš, holčičko, jdi k mamince ať ti dá veliký kapesník, a přines mi hned velikou hroudu mokré hlíny, která je nahrabána docela vzhůru v jeskyni v pravém rohu! Dobře si to pamatuj! V pravém koutě jeskyně docela vzhůru. A dones mi to na poštu. Rozumělas?"

Za půl hodiny potom zalézá Bouriette s hlinou, zavázanou v kapesníku, do nejtemnější stáje Cazenavovy, usedá v stáji do slámy a opře se zády o zeď cihel. Potom přitiskne šátek s mokrou hlinou pevně na pravé oko. Voda mu stéká po obličej. V domnění, že se má účinek dostavit po delší době, setrvává v temném úkrytu, dokud hodiny u sv. Petra neodbijí dvě. Hlína za tu dlouhou dobu nevyschla.

Když plesléze vykročí do jasného dne, Bouriette se zapotáčí; tolik světla k němu proniká! Křečovitě sevřel levé zdravé oko. Nepohnutá temněšedá zeď před pravým okem se rozvířila do mléčného jasu. Pevná mlha se proměnila v průsvitné, závojovité mračno, v němž to ohňově probleskuje. Skrze toto jasné mračno rozeznává Bouriette přesně obrysy věcí. Zmocní se jej nesmírné vzrušení, ani ne tak pro oko samo, jako pro objev, který učinil. Trýskem se rozběhne přes Place Marcadale k doktoru Dozousovi.

Městský lékař odbývá v tuto dobu každodenní ordinaci. Čekárna je plná lidí. Bouriette si však nedá bránit a vrazí bez zaklepání do lékařovy svatyně:

"Jaképak jsou to způsoby, Bouriette?" osopí se na něho Dozous. "Počkejte laskavě venku, až na vás dojde!"

"Nemohu čekat," koktá Bouriette jako smyslů zbavený. "Vidím najednou na pravé oko. Dal jsem si na ně mokrou hlinu z masabielleeské jeskyně, a nyní vidím, doktore. Je to zázrak!"

"Vy máte všichni tuze nakvap s vašimi zázraky," vrčí doktor. "Potom zatemní pokoj, rozsvítí petrolejovou lampu s ostrým reflektorem a začne Bouriettovo oko vyšetřovat."

"Čtyři těžké jizvy na rohovec, sítnice zčásti odchlipená. Buď jak buď: Trochu na to oko vidíte, že? Jednou lépe, po druhé hůře. . ."

"Ano, jednou lépe, po druhé hůře," opakuje jako ozvěna Bouriette, který se dá jako všichni lidé, choří na oči, velmi snadno zvíkat o stupni své schopnosti vidět.

"A dnes vidíte lépe, co?"

"Ano, mnohem lépe, doktore. Je to jako blyskavice v níž všechno vidím."

"Blyskavice není pravé vidění, můj milý. Tlačil jste dlouhé hodiny na oční bulvu a podráždil jste si téžce nerv." Dozous obrátí lampu tak, aby tabule na čtení byla ostře osvětlena. Potom utáže na obrovské první písmeno:

"Přečtete to pravým okem, Bouriette?"

"Ne, nepřečtu, pane doktore."

"A což levým?"

"Nepřečtu, pane doktore."

"Hrome! Ani levým ne? A co oběma?"

"Ani oběma nepřečtu. Neumím číst, pane doktore."

Dozous vyhrne záclony:

"Přijďte zítra, až budete klidnější, Bouriette."

Invalida odchází a mumlá si neustupně pro sebe:

"A je to zázrak. . ."

Doktor Dozous si však není jist, náleží-li tento případ do očního lékařství nebo do psychiatrie.

(Pokračování příště)

NEWS RELEASE

Pittsburgh, Pa.—Reverend J. Clifton Hill, Chairman of the Board of The International Foundation for Genetic Research, popularly known as The Michael Fund, has announced the opening of a \$100,000,00 fund-raising campaign to finance a new major genetics project designed to test the role of monocartion metabolism in mental retardation, specifically in the areas of trisomy 21 (Down's Syndrome) and the Fragile X Syndrome.

The team of investigators - all confirmed specialists in human cytogenetics include Marie Odele Rethore, M.D.; Pierre Marie Sinet, M.D., Ph.D.; Marguerite Prieur, M.D.; and Alain Aurias, M.D. The research will be conducted at the Institut de Prognose in Paris under the direction of world reknown geneticist Jerome Lejeune, M.D., Ph.D.

THE MICHAEL FUND

Dr. Lejeune is Director of Research and Professor of Fundamental Genetics at the University Rene Descartes in Paris and is a member of the Pontifi-

cal Academy of Sciences (Rome), the American Academy of Science and the Royal Society of Medicine (London). He has received numerous international awards including the Kennedy prize and the Prix Scientifique de la Ville de Paris.

According to Father Hill, the fact that Dr. Lejeune was the discoverer of the extra chromosome in Trisomy 21 and of the translocation in man and is a specialist in chemical deficiencies related to mental retardation, makes the Paris researcher, the ideal person to carry out The Michael Fund project.

"At the completion of Dr. Lejeune's two-year program based on a planned heuristic model," explained Father Hill, "We hope to discover if chemical supplementation by precursors, intermediaries, or end products of monocarbon metabolism can be used as a curative means against certain chromosomal disorders such as Trisomy 21."

According to Dr. Lejeune, "The lag in therapeutic chromosomal research has led to popular attitude of despair

causing some scientists and physicians to promote the selective abortion or infanticide of affected children as a means of eliminating the disorders." "This destructive universal trend could be dramatically reversed if new doors of therapy could be opened," claims Dr. Lejeune, "and we could accomplish this task with less money that it took to put a man on the moon!"

In announcing the opening of the new Michael Fund campaign, Rev. Hill noted that Pope John Paul II had publicly praised the scientific achievements of Dr. Lejeune and has pointed out that his pioneer work in genetics was accomplished without harm to the fetus or newborn child.

"The Board of Directors of The Michael Fund are delighted to be able to fund the work of Dr. Lejeune and his colleagues especially since Trisomy 21 is one of the most common causes of mental retardation around the world," concludes Father Hill, "and we expect tremendous support from both public and private sources to make this campaign a successful one."

In addition to financing genetic research into common chromosomal disorders, The Michael Fund which was founded in Pittsburgh in 1978, is dedicated to the improvement of care, treatment, education, evaluation and habilitation of people of all ages who are mentally or physically handicapped.

Because of its strong advocacy position on behalf of children - born and unborn - with disorders leading to various forms of mental retardation, The Michael Fund has received the endorsement of Down's Syndrome International and other national, state and local groups working to help the handicapped achieve his or her full potential.

For Additional Information

Contact:

Randy Engel, Director

☎(412) 823-6380

HOLY YEAR EASTER IN ROME CLOSING OF THE HOLY DOORS

WASHINGTON, D.C. It was announced that Very Rev. Joseph Allen, O.P. of the Dominican House of Studies at the Catholic University of America will lead a National Pilgrimage to Rome for Holy Week in the Year of Redemption and the Closing of the Holy Doors on Easter Sunday, April 22nd at the end of the Papal Mass of Resurrection.

Leaving New York on April 12th, pilgrims will arrive on the following day with Mass at St. Peter's Basilica after entering the Basilica through the Holy Door.

The eve of Palm Sunday will be a full day excursion to the Shrine of Our Lady of Loreto where Mass will be celebrated in the Chapel of the Holy House of Our Blessed Mother and visits to the dependencies of this great shrine.

Holy Week beginning with Palm Sunday will open with Papal Mass and Palm Sunday Procession at St. Peters and follow the Holy Week Liturgy through to the Close of the Holy Year 83/84 on Easter Sunday April 22. During the week there will be tours of ancient and modern Rome and attendance at the

Papal Audience Wednesday, April 18th.

Holy Thursday and Good Friday liturgies will be followed with Our Holy Father Pope John Paul II including Good Friday evening Way of the Cross at the Colosseum. Saturday will be spent in Assisi visiting the Tomb of St. Francis, the Basilica of Our Lady of the Angeles, the Portiuncula Chapel and the Convent of St. Clare. Pilgrims will be back in Rome for the Easter Vigil celebrated by the Holy Father in St. Peters. On Easter Sunday morning at 10:15 Mass in St. Peters Square with The Holy Fathers Easter Message - the Closing of the Holy Doors at the Four Major Basilicas and the Church of the Holy Cross in Jerusalem then the Holy Fathers Blessing "Urbi et Orbi" - "To this City and the World." The close of the Holy Year of Redemption and the Holy Doors not to be opened again until Christmas Eve 1999 for the Holy Year of 2000.

Persons wishing to join Father Allen on the Easter in Rome Pilgrimage should contact him at Dominican House of Studies, 487 Michigan Avenue, N.E., Washington, D.C. 20017. Tel: (202) 529-5300 or Catholic Travel Office, Suite 226, 4701 Willard Avenue, Chevy Chase, Maryland 20815, Tel: (301) 657-9762.

Noworul Memorial Chapels

2658 SOUTH CENTRAL PARK AVENUE, CHICAGO, ILL. 60623
TELEFON: 762-2233

VALAŠSKÉ PAPUČE

veliká zásoba
postačí

Velikosti 6—12

Nízké ceny!

IMPORTER

MACH

3720 W. 26TH STREET
CHICAGO, ILL. 60623

VOICE OF THE NATION

The plight of Czech Churches

By Z. Michael Szaz

With the possible exception of Poland, where the Catholic Church remains an independent force, Christian churches are restricted or persecuted throughout Warsaw Pact nations.

However, no communist country in Europe except the Soviet Union has progressed as far as Czechoslovakia in turning, by forcible means or bribery, a part of the clergy against the Catholic hierarchy. Through the "peace priests," the Czech government has driven a wedge between the clergy and the faithful, and continues to restrict the clergy to mere ritual acts without further ministerial contacts with the believers.

Communist methods perfected in the days of Gottwald and Novotny are being reapplied with unprecedented vigor by the appointees of the puppet regime of Gustav Husak.

The situation of the churches has deteriorated in the atmosphere of fear which pervades all spheres of life. Czech philosopher Vaclav Havel has put it vividly: "Beset by fear, the instructor will teach what he does not really believe. The same sense of fear compels the pupil dutifully to parrot what is being taught. Driven by fear, individuals join organizations, attend meetings, outwardly approve whatever they are supposed to approve.

This sort of fear led to the resurgence of the unpopular and discredited "Pacem in terris" priest movement among the Catholic clergy, members of which were selected by the communist government.

Besides the usual communist tactics of harassment, police visits, house searches, surveillance

of worker priests and their removal to faraway areas, the regime is concentrating upon destroying the assistance of intimidated priests or those clerics who can be bribed to oppose the hierarchy.

In Czechoslovakia, teaching religion outside the rectory is a punishable offense. This reduces contacts between the clergy and the faithful to a minimum. In order to deepen the distrust between the faithful and priests and ministers, religious personnel are implicated in various forms of alleged collaboration with the secret police.

Clergymen, in turn, are intimidated by the threat of withdrawal of their licenses for ecclesiastical activity. In Czechoslovakia, even religious personnel are paid by the state. Noncompliance results in arrests and jail, or at least in increased harassment.

Religious education has been almost obliterated in the urban areas, even though, as recently as a decade or so ago, 70 percent of the children in Slovakia still received religious instruction. The regime is discriminating against Christians in jobs, housing and education. Mass expulsions of church-going youngsters from high schools have taken place and some youths have been refused apprenticeships. In many instances, punitive steps are taken against parents who confess their faith.

In addition to outright discrimination, the regime is unique - outside of the Soviet Union - in employing "enlightened" youths, either prog-

rammed atheists or students bribed with the promise of jobs and scholarships, to infiltrate Christian youth circles and denounce their members to the secret police, or to attend church services and take down the names and license plate numbers of the faithful. Teachers are instructed to determine the religious knowledge of children as young as first-graders to prove that they receive instruction at home.

In the meantime, the regime negotiates with the Vatican periodically about filling the vacant dioceses. But the talks are fruitless, despite the intention of the Vatican to accept compromise candidates. The persecution of young Christians who are forming informal circles to further their religious education continues.

Still, the regime does not want to create too many martyrs. To quote a respected Slovak scholar: "They don't beat us anymore...They just let us die of suffocation as, bit by bit, they reduce our life's finer achievements.

Almost 16 years after the Soviet invasion of Czechoslovakia, we must note the cry emanating from the persecuted Christians of that land of Western culture. The cry is not restricted to Slovak Catholics. Protestants also are being persecuted. The cry of all Christian people in Czechoslovakia must be communicated to our people who take religious freedom for granted. Can we afford to be indifferent to their fate!

Chicago Tribune, Tuesday, January 17, 1984

Looking Ahead

by
Dr. George S. Benson
President

NATIONAL EDUCATION PROGRAM
Oklahoma City, Oklahoma

Background on Grenada

In February 1974, Great Britain granted full independence to the island nation of Grenada, which had been a self-governing colony. A democratic government was elected under a Constitution.

On March 13, 1979, hardcore Communist overthrew the legitimate government. Maurice Bishop, a protégé of Fidel Castro, was installed as prime minister. He promptly suspended the Constitution. This coup was master-minded by Cuban subversion expert, Oscar Cardenas.

The Communists brought in Soviet, Cuban, East German, North Korean and Bulgarian experts to help them build a base for subversion throughout the Caribbean. This included construction of a large military airfield for use of Communist-bloc aircraft flying between Cuba and Africa. Preparations were underway for installation of a submarine base in the St. George's harbor.

Through the Trinidad Channel, the passage between Grenada and Venezuela, flows fifty percent of our imported oil, and much of our strategic minerals. Cuba, Nicaragua, and Grenada form a triangle. Completion of the Grenada installations, would have given the Soviets control over the entire Caribbean, under that huge triangular umbrella. Cuba already has virtual control of three of the four Caribbean choke points.

Lately, however, Prime Minister

Bishop appeared to be losing his affinity for Communism. Consequently, on October 12 a second coup, also engineered by Cardenas, overthrew Bishop. He was placed under house arrest. After being freed by supporters, he was assassinated by Communists loyal to Moscow.

The Soviet build-up on Grenada had long been a matter of concern to the Organization of Eastern Caribbean States, which had been formed in 1981 for mutual defense. The murder of Bishop, members of his cabinet and others, and the complete breakdown of responsible government in Grenada, was seen as a direct threat to the security of the OECS nations. Consequently, on Sunday, October 23rd, they asked the United States and Jamaica to neutralize this dangerous threat to peace.

Early on the morning of October 25th, a seven-nation task force landed to free the people of Grenada from Cuban-Soviet captivity. After they rescued some 1000 Americans, and after being met by happy islanders, who greeted the troops as liberators, what did the task force find on Grenada?

Well, first of all, they found a 600-man Cuban construction battalion, 800 Cuban combat troops, and 500 Cuban "advisors." They found, under construction a 10,000 foot runway for military aircraft, undoubtedly to be used by Soviet and Libyan planes ferrying arms to Cuba and Nicaragua.

They found a Grenadian security force, trained in terrorism, by East Germans. They found a command and control communications system using Spanish. The language of Grenada is English.

Then there were the concrete bunkers, designed to store Soviet missiles, and the warehouses stacked to the ceilings with all types of arms and ammunition, enough to equip an army division.

But, above all, they found a people living in fear from day to day, who painted on their walls, "God Bless America!"

Serving your family's financial needs for over 60 years

MID AMERICA FEDERAL SAVINGS

CICERO: 5900 W. Cermak Road, Phone 863-6700
4800 W. Cermak Road, Phone 656-1770

RIVERSIDE: 40 E. Burlington St., Phone 442-9700

LA GRANGE PARK: 1921 E. 31st St., Phone 579-1400

WESTERN SPRINGS: 40 W. 47th St., Phone 246-8990

CLARENDON HILLS: 55th & Holmes, Phone 325-7300

NAPERVILLE: 1001 S. Washington St., Phone 420-1001

9 E. Ogden Ave., Phone 420-8000

WHEATON: 250 E. Roosevelt Road, Phone 653-4800

ST. CHARLES: 2600 E. Main St., Phone 377-2100

Assets over
\$650,000,000

"You're never more than 5 miles from a Mid America Federal Savings office in the Western Suburbs."

Czech Mass every Saturday
Evening at 6:15 PM

at Our Lady of the Mont

in Cicero, Ill.
(2414 S. 61st Ave.)

Our 97th Year

A FRIENDLY SAVINGS INSTITUTION SERVING A GREAT COMMUNITY

SAVING IS CONVENIENT HERE!

Every feature of our association is designed with safety, increased earnings and convenience for you in mind.

For your convenience: — a Save-by-Mail plan, — easy-to-serve-you office facilities, — fast service, — free parking. Come in.

Satisfying friendly service CORNER

26TH & PULASKI CHICAGO, ILLINOIS 60623

PHONE: 277-8500

7345 W. 25TH ST. N. RIVERSIDE, IL. 60546
PHONE: 442-5700

SECOND FEDERAL SAVINGS

Member of
Federal Home Loan Bank System

INSURED SAVINGS
—up to \$100,000.00—
by Federal Savings and
Loan Insurance Corp.